

NGÀY ẤY TRÊN ĐỒI SỌ

Cảm ơn, Anh Neville. [Anh Neville nói, “Chúa ban phước anh, thưa anh!—Bt.] Chúa ban phước cho anh, Anh Neville. Cảm ơn anh, rất nhiều.

2 Xin chào, các bạn. Thật là một đặc ân được ở đây tại đền tạm lần nữa, sáng hôm nay, để hầu việc Chúa, trong đường lối giảng dạy về Lời và cầu nguyện cho người đau. Và tôi rất biết ơn vì ngày hôm nay.

3 Và tôi đã rất ngạc nhiên, ngay khi tôi bước vào. Một anh bước lên và nói, “Tôi không muốn giống như người bị phung không biết ơn mà đã được chữa lành kia.” Đó là Anh Wright. Tôi đã cầu nguyện cho anh, và Chúa đã chữa lành cho anh hoàn toàn. Và anh ấy tiến lên, khóc, bắt tay tôi, và nói rằng—rằng anh ấy muốn cảm ơn Chúa vì—vì được chữa lành. Anh ấy muốn trở lại và dâng lời tạ ơn. Bệnh đã hết tất cả. Anh ấy—anh ấy bây giờ hoàn toàn khỏe mạnh. Chúng ta thật biết ơn vì những lời làm chứng đó.

4 Và Charlie, anh và Anh Jeffries, nếu các anh muốn, hãy lên đây và ngồi lên những chiếc ghế này ở đây. Và các anh còn hơn là được chào đón nữa, vì vậy các anh sẽ không phải đứng. Anh em khác ở đó, và Anh Wood, cứ lên đây. Anh thì...Đây là hai chỗ, nhỏ trên ghế dài ở đây, vậy anh sẽ không phải đứng. Tôi tin, hai chỗ ở đây, và, vâng, các anh có thể còn hơn là được chào đón để đến và ngồi những chỗ này.

5 Chúng tôi thật vui mừng...Tôi tin có người đã nói, lần nọ, “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi...” Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh, thưa anh. [Một anh em nói, “Luôn luôn thích khi được ngồi gần thầy giảng.”—Bt.] Cảm ơn anh. Cảm ơn, cảm ơn anh. “Tôi vui mừng khi người ta nói với tôi, chúng ta hãy đi vào nhà của Chúa.” Đó là đặc ân và sự vui mừng của Cơ-đốc nhân, để đi đến nhà của Chúa.

6 Nhìn quanh, thấy rất nhiều người bạn của tôi ở đây, sáng hôm nay, tôi cực kỳ phấn chấn vì điều này. Tôi vui mừng nhìn

thấy Anh và Chị Dauch ở đây, đến từ Ohio. Tôi thấy Anh và Chị Armstrong phía sau đó, tất cả từ Ohio đến. Đức Chúa Trời cũng ban phước, hết thấy anh chị. Và, ồ, cứ nhìn quanh, các bạn thấy rất nhiều, thật khó để nhớ hết tên của họ. Chị Hoover, chúng tôi vui mừng thấy chị ở đây, sáng hôm nay, từ Kentucky đến. Và Anh Charlie và Nellie, Anh Jeffries và gia đình anh ấy, và thật rất nhiều người khác nữa, từ bên ngoài thành phố.

7 Vì vậy chúng ta đang trông đợi một thì giờ tuyệt vời trong Chúa, sáng hôm nay, mong đợi Đức Chúa Trời đáp ứng chúng ta trong một đường lối để ban phước cho linh hồn chúng ta và lo liệu cho chúng ta những điều mà chúng ta có cần.

8 Và khi tôi nhìn quanh nơi này, nếu tôi đi vào việc gọi tên tất cả bạn bè của tôi ở quanh đây, tôi sẽ mất hầu hết buổi sáng, để nói những tên khác nhau. Làm tôi cảm thấy dễ chịu khi được trở về với hội thánh, để thấy hết thấy dân sự nhóm lại, đến để gặp.

9 Chuyện gì sẽ xảy ra khi chúng ta đến Thiên đàng, và chúng ta sẽ thấy ở Đó cho thời gian tuyệt vời vĩnh cửu ấy, sự thông công Đồi đời với nhau, chung quanh Ngai của Đức Chúa Trời, và chính những ơn phước mà tất cả chúng ta thật yêu mến? Chúng ta, ở Đó, sẽ được trở nên giống như Ngài, và trong ảnh tượng của Ngài, và với Thánh Linh của Ngài ở trên chúng ta, để thờ phượng và hầu việc Ngài cho cả cõi Đồi đời, không bao giờ trở nên mệt mỏi.

10 Cứ suy nghĩ, không có điều gì khác để bạn có thể suy nghĩ đến, mà các bạn muốn làm, ngoài những gì mà thỉnh thoảng các bạn cảm thấy mệt mỏi để làm nó. Charlie, tôi đoán rằng anh và tôi đã đi săn sóc xám nhiều hơn bất cứ thứ gì chúng ta thích làm, trong cách đó, nhưng, anh biết đấy, anh trở nên mệt khi làm điều đó.

11 Và tôi—tôi muốn đi—đi bộ, đi vào trong các ngọn núi và chỉ đi bộ. Nhưng tôi đôi khi, trở nên mệt mỏi, anh em muốn làm điều gì khác.

12 Và tôi thích lái xe. Thỉnh thoảng tôi cảm thấy mệt mỏi và kiệt sức, và bị căng thẳng thần kinh. Tôi sẽ chỉ nhảy vào xe hơi của tôi và lái ra, và giữ tay lái, chạy xuống đường, vừa hát, “Tôi thật

hạnh phúc đến nỗi tôi có thể nói rằng tôi là một người trong họ,” hay là điều gì đó. Cứ nắm chặt lấy tay lái đó, vừa hát, vừa nhịp chân, và la lớn. Và, ồ, sau một lát, tôi cảm thấy mệt, và rồi tôi quay trở về nhà và bắt đầu điều gì khác.

¹³ Nhưng khi chúng ta bước vào sự thờ phượng Đức Chúa Trời trong Vương quốc mới đó, thì sẽ không hề có giây phút mệt mỏi nào, chỉ—chỉ sẽ luôn luôn là một ơn phước, cứ luôn luôn. Nhưng, dĩ nhiên, khi đó chúng ta sẽ được thay đổi. Chúng ta sẽ không giống chúng ta bây giờ. Chúng ta sẽ là những tạo vật khác, khác hơn với chúng ta vào lúc này. Vì vậy, chúng ta sung sướng.

¹⁴ Tôi vừa đang suy nghĩ. Tôi không biết tôi đã từng, trích dẫn điều này hay chưa. Anh Charlie, trước đây một thời gian, tôi có đi xuống Kentucky với anh ấy, và anh ấy nói, “Anh Branham, anh có nghĩ, trong Thiên hi niên, anh và tôi sẽ đi săn sóc không?”

Tôi nói, “Charlie, tôi không nghĩ vậy đâu.”

¹⁵ Nói, “Ồ, chúng ta rất thích nó,” nói, “anh—anh có nghĩ chúng ta sẽ làm như vậy khi chúng ta bước vào Thiên hi niên không?”

Tôi nói, “Không, sẽ không có thứ gì bị giết trong Thiên hi niên.”

Và anh ấy nói, “Thế à, chúng ta thật thích điều đó.”

¹⁶ Tôi nói, “Charlie, nếu như tôi có thể thuyết phục anh rằng một lần nào đó anh đã là một con heo, và anh đã lớn lên thành một sinh vật cao hơn, trở thành một con người không? Có bao giờ anh muốn hành động, muốn trở lại và vui hưởng những thú vui của một con heo không?”

Nói, “Không.”

¹⁷ Tôi nói, “Thấy đó, anh sẽ cao hơn con heo rất nhiều, hiện giờ, anh là một con người, anh sẽ không bao giờ muốn là một con heo nữa.” Tôi nói, “Vậy thì gấp ngàn lần hơn thế, và đó là những gì anh sẽ là khi anh được thay đổi từ đây để trở nên những gì anh sẽ là. Anh sẽ không còn muốn là con người lần nữa.”

¹⁸ Đúng vậy. Nó sẽ là điều gì đó khác hẳn. Tôi thật vui sướng vì có được những ý nghĩ về nó, biết rằng ngày nào đó chúng ta sẽ leo lên cao hơn.

¹⁹ Ô, bây giờ, nếu Chúa cho phép, Chúa nhật tới, mà sẽ là khoảng chừng...Khi đó tôi rời khỏi, để đi đến Wyoming, với một người bạn thân; hay là đi Idaho, với một người bạn thân của tôi, Anh Miner Arganbright, Anh Clayt Sonmore, những Thương Gia Cơ-đốc.

²⁰ Tuần tới, sau tuần tới, từ bây giờ; ngày 7, tôi sẽ ở—ở Dallas, Texas, tại Hội đồng Tiếng của Sự Chữa Lành. Và đêm giảng của tôi sẽ là ngày 7. Và sau đó tôi quay trở về, đi qua Idaho với Anh Arganbright và những Thương Gia Cơ-đốc. Và có lẽ có một đêm ở Minneapolis, trước khi chúng tôi rời khỏi. Và rồi có một buổi điểm tâm của hội Thương Gia Cơ-đốc.

²¹ Ý Chúa, sáng Chúa nhật tới tôi muốn quay trở lại đây tại đền tạm này lần nữa, và nếu điều đó được cho phép và là ý của Chúa. Và tôi muốn giảng về đề tài của *Cơn Lốc Trong Gió*, nếu là ý Chúa. Điều đó dường như ở trong lòng tôi, suốt cả tuần.

²² Và buổi sáng nọ, thật sớm, khoảng chừng bốn giờ sáng, tôi đã thức dậy và tôi đã có ý nghĩ này, “Ngày ấy trên Đồi Sọ.” Và tôi muốn nói về điều đó, sáng hôm nay: *Ngày Ấy Trên Đồi Sọ*.

²³ Và bây giờ dành cho việc đọc, chúng ta hãy giữ ra trong Kinh Thánh của mình, trong lời Kinh Thánh, tới Phúc âm của Thánh Ma-thi-ơ, ở chương 27. Và chúng ta sẽ bắt đầu với câu thứ 27 và đọc một phần của lời Kinh Thánh này, để có được bối cảnh của mình, sau đó chúng ta sẽ bắt đầu ngay lập tức. Và sau khi giảng, thì chúng ta sẽ có cầu nguyện cho người đau.

²⁴ Và, ô, kể từ lần cuối cùng ở đây, chỉ đem lại, và làm khuôn mẫu về hình bóng mới chức vụ của tôi. Tôi đã có nhiều những lời chứng từ buổi nhóm đó hơn là tôi có trong một khoảng thời gian dài.

²⁵ Có điều gì đó về, mà bạn phải liên lạc với người đó, bất kể là sự siêu nhiên được bày tỏ nhiều như thế nào. Nhưng, đấy, sự chữa lành phải đặt trên đức tin của cá nhân. Vậy thì, nếu cá nhân có đức tin...

²⁶ Và họ thấy, giống như, Đức Thánh Linh hành động trên cử tọa và phán, “Những điều gì nào đó nào đó đã xảy ra. Và, rằng, bạn có một tên *như vậy như vậy*. Và bạn đến từ một nơi *như vậy*.”

Và bạn đã làm điều nào đó. Và nó sẽ diễn ra theo cách này.” Và thấy tất cả điều đó xảy ra đúng như cách đó!

27 Tuy nhiên, cá nhân, đang ngồi ở đó, sẽ ngược lên và nói, “Đó phải là Đức Chúa Trời. Tôi tiếp nhận sự được chữa lành của tôi.”

28 Nhưng, thay vì thế, thì cá nhân ấy lại nói, “Hãy đặt tay trên tôi và cầu nguyện cho tôi, để tôi sẽ được chữa lành.” Nhưng đó là cách mà chúng ta được giảng dạy ở đây trong nước Mỹ, và, vì vậy, tin điều đó. Và đó chắc chắn là theo lời Kinh Thánh.

29 Nhưng bây giờ chúng tôi thấy, ở châu Phi và các nơi khác, cứ để điều gì đó như thế xảy ra, cả cử tọa bước đến cùng một lúc, tiếp nhận sự được chữa lành của họ, bởi vì họ chưa được giảng dạy điều gì cả. Hiểu không? Họ thậm chí chưa bao giờ được giảng dạy về sự chữa lành. Và rồi khi họ nhìn thấy điều đó, họ mới biết rằng có một Đức Chúa Trời hằng sống. “Và nếu Ngài sống, Ngài—Ngài là tối thượng, và Ngài—Ngài chữa lành.” Và chính là thế, bởi vì điều cơ bản được đặt rồi, những nền tảng, rằng Ngài là đấng chữa lành, và chữa lành cho dân sự. Thế thì khi họ nhìn thấy sự Hiện diện của Ngài qua Hội thánh của Ngài, thì họ nói, “Điều đó giải quyết vấn đề. Đó là tất cả điều chúng ta cần.”

30 Nhưng chúng ta đã được dạy, “đặt tay lên người đau,” và những điều như thế. Đó là lý do nó thật sự không có hiệu quả thật tốt ở châu Mỹ.

31 Bây giờ, hãy nhớ, sáng Chúa nhật tuần tới, ý Chúa, Anh Neville sẽ thông báo điều đó, dĩ nhiên. Và...sự...*Cơn Lốc Trong Gió*.

32 Vậy thì, tôi đã cho các bạn có một ít thời gian để lật trong lời Kinh Thánh của mình, tới Ma-thi-ơ 27. Chúng ta hãy bắt đầu đọc ở câu—câu thứ 27, của Phúc âm theo Thánh Ma-thi-ơ. Bây giờ chúng ta hãy lắng nghe kỹ việc đọc.

Và lính của quan tổng đốc bèn đem Chúa Jêsus vào công đường, và nhóm cả cơ binh vây lấy Ngài.

Và chúng cởi áo Ngài ra, và lấy áo điều mà khoác cho Ngài.

Đoạn khi chúng đã đan một cái mào gai, chúng đội nó trên đầu Ngài, và để một cây sậy trong tay...Ngài: rồi

chúng qui xuống mặt Ngài, mà nhạo báng Ngài, nói rằng,
Lạy, Vua của dân Giu-đa!

Và chúng nhỏ trên Ngài, và lấy cây sậy, và đánh trên đầu Ngài.

...sau khi chúng đã nhạo báng Ngài rồi, thì chúng cởi áo dài Ngài ra, mà mặc áo của Ngài lại, rồi đem Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Và khi chúng đi ra, gặp một người ở thành Sy-ren, tên là Si-môn: thì chúng bắt người vác cây thập tự của Ngài.

Và khi đã đi lên, đi tới một chỗ gọi là Gô-gô-tha, nghĩa là, chỗ của cái sọ,

Chúng cho Ngài uống rượu trộn với mật đắng:...khi Ngài nếm, Ngài không chịu uống.

Và chúng đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự rồi, và bắt thăm, mà chia nhau áo xống của Ngài: hầu cho điều đó có thể được ứng nghiệm bởi đấng tiên tri đã nói, Chúng chia nhau áo xống Ta, và bắt thăm về áo dài Ta.

...chúng ngồi đó mà canh giữ Ngài;

Và đặt...phía trên đầu Ngài một cái bảng được viết chỉ về án Ngài, ĐÂY LÀ JÊSUS VUA DÂN GIU-ĐA.

Lúc đó có hai tên trộm bị đóng đinh với Ngài, một tên ở cây thập tự bên hữu, còn tên kia ở cây thập tự bên tả.

Và những—những kẻ đi ngang qua đó chê cười Ngài, lắc đầu chúng,

Mà nói rằng, Người là kẻ đã hủy phá đền thờ, và đã dựng lại trong ba ngày, hãy cứu lấy mình đi. Nếu người là Con của Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi cây thập tự.

Các thầy tế lễ cả, các thầy thông giáo và các trưởng lão cũng nhạo Ngài, rằng,

Nó đã cứu những kẻ khác; mà cứu mình không được. Nếu nó là Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập tự đi, thì chúng ta mới tin.

Nó nhờ cậy Đức Chúa Trời; nếu Ngài yêu nó thì bây giờ, Ngài phải cứu nó: vì nó đã nói rằng, Ta là Con của Đức Chúa Trời.

Hai tên trộm cướp, mà cũng bị đóng đinh trên cây thập tự với Ngài, cũng nhểc móc chúng, nhểc móc Ngài như vậy.

Bấy giờ từ giờ thứ sáu đến giờ thứ chín khắp cả xứ đều tối tăm mù mịt.

Và ước chừng giờ thứ chín Đức Chúa Jêsus kêu tiếng lớn lên, rằng, Ê-li, Ê-li, lam-ma sa-bách-ta-ni? nghĩa là, Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài đã lìa bỏ Tôi?

Có mấy người đứng đó, khi họ nghe điều đó, thì nói rằng, Người này kêu Ê-li.

Và liền có một người trong bọn họ...chạy, lấy một miếng bông đá, và thấm đầy dấm, và để trên đầu cây sậy, mà đưa cho Ngài uống.

Những kẻ khác thì lại nói rằng, Hãy để vậy, chúng ta hãy xem thử có Ê-li sẽ đến và cứu nó chăng.

Đức Chúa Jêsus, lại kêu lên một tiếng lớn nữa, rồi trút linh hồn.

Và, này, cái màn trong đền thờ bị xé ra làm hai từ trên xuống dưới; và đất rung động, và đá lớn bể ra;

...mồ mồ mở ra; và nhiều thân của các thánh qua đời được sống lại,

Và sau sự sống lại của Ngài các thánh đó ra khỏi mồ, đi vào thành thánh, và hiện ra cho nhiều người thấy.

Bấy giờ khi thầy đội, và những lính cùng với người, canh giữ Đức Chúa Jêsus, thấy đất rung động, và những điều xảy đến, thì họ sợ hãi lắm, mà nói rằng, Thật người này là Con Đức Chúa Trời.

³³ Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện trong giây lát.

³⁴ Lạy Chúa, chúng con biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Và điều đó...Sau khi đọc Lời thiêng liêng và thánh này, chúng con vẫn có

thể thấy rằng bản tánh Ngài không thay đổi. Ngài luôn luôn là Đức Chúa Trời. Và dường như rằng Chúa Jêsus sẽ không có bất cứ sự giúp đỡ nào, rằng Ngài đã bị đưa đi bởi những bàn tay độc ác và bị chém ra nhiều mảnh, và bị khạc nhổ trên, và bị chế nhạo, và bị treo trên cây thập tự, bị đâm, bị chết. Và dường như không có được bất cứ sự giúp đỡ nào, không nơi nào cả, cho đến nỗi thậm chí Ngài đã kêu lên, chính Ngài, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi?”

³⁵ Nhưng, Ngài hành động trong giây phút mà khi không điều gì khác có thể hành động được. Chúng con được ban cho để biết, lạ Chúa, rằng nếu có con sông nào mà chúng con không thể vượt qua, nếu chúng con có ngọn núi nào mà chúng con không thể đi qua được, thì Đức Chúa Trời chuyên về làm những điều mà những người khác không thể làm được.

³⁶ Ngài là một chuyên gia, về việc này, vì Ngài biết lý do của ngày ấy trên Đồi Sọ. Ngài, là Đức Chúa Trời, Đấng vô hạn, biết thì giờ này phải đến. Nhưng khi nó được ứng nghiệm, thì Ngài bày tỏ Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài đã tỏ cho thấy Ai là chủ. Ngài đã làm rung động trái đất, và những thánh đồ ngủ trong đất đã bước ra. Ngài đã làm cho mặt trời tối đen trong đêm, như sự tối tăm của đêm, tỏ cho thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài dường như đã giữ yên lặng quá lâu.

³⁷ Xin cho chúng con, từ điều này, rút ra bài học này, rằng, miễn là chúng con cứ bước đi trong Thánh Linh, được dẫn dắt bởi bàn tay của Đức Chúa Trời, thì cho dầu có chuyện gì dường như sai trật đi nữa, tuy nhiên chúng con đang đối diện với Đồi Sọ; Đức Chúa Trời sẽ nói đúng giờ, vào đúng lúc.

³⁸ Bây giờ, lạ Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin sự tha thứ về những tội lỗi của chúng con và những sự vi phạm của chúng con. Chúng con cầu xin Thánh Linh của Ngài dẫn dắt chúng con. Dẫn dắt chúng con, như Bồ Câu dẫn dắt Chiên Con. Xin cho chúng con biết vâng lời cho dù điều gì có thể xảy ra trên chúng con, biết điều này, rằng Đức Chúa Trời làm mọi công việc tốt lành, và biết rằng sẽ ổn thỏa.

³⁹ Xin ở cùng chúng con trong buổi nhóm này. Chúng con cầu xin Ngài sẽ cứu những ai trong tình trạng để được cứu, và đang

tìm kiếm sự cứu rỗi. Xin cho những ai đang tìm kiếm như vậy, ngập tràn Sự sống Đời đời. Chúng con cầu xin Ngài sẽ chữa lành những người bị đau ốm và bệnh tật, mà đã đến, tìm kiếm sự chữa lành. Và chúng con sẽ ngợi khen Ngài vì điều đó. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Con Ngài, là Chúa Cứu Thế, Jêsus Christ của chúng con. A-men.

⁴⁰ Bây giờ, trong sự giảng dạy sáng hôm nay, chúng tôi muốn các bạn tập trung vào tiêu đề mà tôi đã chọn: *Ngày Ấy Trên Đồi Sọ*.

⁴¹ Dường như không phải lúc để nói về đề tài này; đề tài này nên được giảng vào ngày thứ Sáu Thương Khó. Đồi Sọ nên được nhớ đến hằng ngày. Và chúng ta đã nghe rất nhiều về nó, đọc rất nhiều về nó. Các thầy giảng đã giảng về nó, kể từ lúc ban đầu. Các ca sĩ đã hát về nó, qua các thời đại. Các đấng tiên tri đã nói trước về nó, bốn ngàn năm trước khi nó đã từng xảy ra. Và các đấng tiên tri của ngày hôm nay chỉ ra lại khi nào nó thật sự xảy ra. Nó là một ngày quan trọng như vậy! Nó là một trong những ngày quan trọng nhất trong những ngày mà Đức Chúa Trời đã từng để ánh bình minh trên đất.

⁴² Và nếu nó là quan trọng đối với nhân loại đến mức như vậy, Đồi Sọ, thì tôi nghĩ thật tốt để chúng ta quay trở lại và chiêm nghiệm, thấy nó có ý nghĩa như thế nào đối với chúng ta. Vì, tôi chắc rằng, vào giờ muộn màng này mà chúng ta đang sống, chúng ta đang tìm kiếm mọi sự quan trọng của Đức Chúa Trời mà chúng ta có thể biết. Và tất cả điều mà chúng ta có thể tìm thấy, chúng ta ở đây để học hỏi về nó, để thấy những gì dành cho chúng ta, và những gì Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, và thấy những gì mà Ngài đã hứa làm cho chúng ta. Và đó là lý do chúng ta đến với hội thánh. Đó là lý do thầy giảng rao giảng, đó cũng là lý do ông ấy nghiên cứu và suy gẫm trong lời Kinh Thánh, và tìm kiếm sự hà hơi, là bởi vì ông là một đầy tớ công khai với dân sự của Đức Chúa Trời. Và ông đang cố gắng tìm điều gì đó mà sẽ...mà Đức Chúa Trời sẽ phải nói với dân sự của Ngài, điều gì đó mà sẽ giúp ích họ. Có lẽ, nó có thể là, lên án họ về tội lỗi của họ, nhưng sẽ giúp họ đứng lên, để họ có thể từ bỏ đi tội

lỗi của mình và rồi được đẩy lên để phục sự Chúa. Và các mục sư truyền đạo nên tìm kiếm những điều này.

⁴³ Và ngày này, trở nên quan trọng, một trong những ngày quan trọng nhất, xin chúng ta hãy nhìn xem ba điều quan trọng khác mà ngày đó có ý nghĩa với chúng ta. Chúng ta có thể liệt kê hàng trăm điều. Nhưng, buổi sáng hôm nay, tôi chỉ chọn giảng ba điều quan trọng khác, mà chúng ta muốn nhìn xem, trong vài giây phút tiếp theo, mà Đòi Sọ có ý nghĩa đối với chúng ta. Và tôi cầu xin điều đó sẽ đụng đến mọi tội nhân đang hiện diện; nó sẽ làm cho mọi thánh đồ phải quì xuống; điều đó sẽ làm cho mọi người đau ốm đẩy lên đức tin nơi Đức Chúa Trời, và bước ra, được chữa lành; mọi tội nhân, đều được cứu; mọi kẻ sa ngã quay trở lại, và hổ thẹn về chính mình; và mọi thánh đồ, vui vẻ, và nhận lãnh sự nắm giữ mới và hy vọng mới.

⁴⁴ Một điều quan trọng, lớn mà Đòi Sọ có ý nghĩa đối với chúng ta và thế gian, là, nó giải quyết được vấn đề tội lỗi, một lần cho tất cả. Con người được tìm thấy phạm tội lỗi. Và tội lỗi là một hình phạt mà không người nào có thể trả nổi. Hình phạt là quá nặng cho đến nỗi không có ai có thể trả được cho hình phạt đó. Tôi thật sự tin rằng Đức Chúa Trời đã định trước nó cách đó, rằng hình phạt đó sẽ quá nặng đến nỗi không ai có thể trả được nó, để Ngài mới có thể làm điều đó, chính Ngài. Vậy thì, hình phạt của tội lỗi là sự chết. Và tất cả chúng ta đã được sinh ra trong tội lỗi, hình thành trong sự gian ác, đến với thế gian, nói lời dối trá. Do vậy không có ai trong chúng ta là xứng đáng, hay là, họ không thể tìm thấy bất cứ ai trên đất này là xứng đáng.

⁴⁵ Và tội lỗi không bắt nguồn từ dưới trần gian. Nó bắt nguồn từ trên Thiên đàng. Lu-xi-...là...Lu-xi-phe, ma quỷ, là tạo vật bị định tội, vì sự bất tuân của nó, trước khi nó bị đày xuống đất. Tội lỗi bắt nguồn từ trên Trời, nơi mà Đức Chúa Trời đặt những Thiên sứ, và vân vân, trên cùng nền tảng mà Ngài đặt trên con người; kiến thức, cây tri thức, cây Sự Sống và cây tri thức, nơi mà con người có thể chọn theo ý mình. Và khi Lu-xi-phe được ban cho sự chọn lựa ưu tiên, thì nó chọn, nó muốn điều gì đó tốt hơn Đức Chúa Trời có. Điều đó đã khởi đầu nan đề.

46 Và có một sự đòi hỏi cho tội lỗi. Sự đòi hỏi đó là sự chết. Sự chết là hình phạt. Và, đó là, chúng ta có thể đi vào trong rất nhiều chi tiết lớn của vấn đề này, bởi vì tôi không tin rằng còn có sự nào khác ngoài sự chết. Chỉ có một Sự sống. Và tôi tin một người rằng có Sự sống Đòi đòi thì có thể không bao giờ chết được. Và tôi tin rằng có một sự hủy diệt hoàn toàn của linh hồn đó mà phạm tội, vì Kinh Thánh có chép, “Linh hồn nào phạm tội, thì linh hồn ấy sẽ chết.” Không phải con người; “*linh hồn* nào phạm tội.” Vì vậy, Sa-tan chắc chắn phải chết, bị hủy diệt hoàn toàn. Tôi thật không đồng ý với những người theo thuyết phổ độ mà nói rằng Sa-tan sẽ được cứu! Sa-tan đã phạm tội, và nó là tổ sư của tội lỗi. Và linh hồn nó đã phạm tội; và nó là một linh. Linh đó sẽ bị hủy diệt hoàn toàn, không có thứ gì của nó còn lại.

47 Và khi tội lỗi đập vào thế gian, trở lại lúc ban đầu, giống một tấm chắn màu đen rơi xuống từ trên trời, theo đúng nghĩa đen nó làm cho trái đất bị tê liệt. Nó đưa mọi tạo vật, trên đất, và tất cả sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, vào trong cảnh nô lệ. Con người do vậy ở dưới sự nô lệ của sự chết, bệnh tật, rắc rối, sự buồn khổ. Cả thiên nhiên sụp đổ với nó. Tội lỗi là một loại thuốc gây mê mà nó hoàn toàn làm tê liệt thế giới. Và rồi chúng ta đã ngồi đây, vô vọng, vì mọi vật trên đất bị suy phục nó. Và mọi người được sanh ra trên đất suy phục nó.

48 Vì vậy, nó phải đến từ một Nơi nào đó mà không hề có tội lỗi. Nó có thể không đến từ trái đất. Mỗi người trong chúng ta thì không thể nào cứu chuộc người khác. Nó phải đến từ nơi Khác.

49 Do đó, khi con người nhận ra rằng mình bị tách rời khỏi Đức Chúa Trời của mình, người ấy trở nên một kẻ đi lang thang. Họ đã khóc. Họ kêu khóc. Họ đã lao khổ. Họ đi lang thang, qua các núi và qua các sa mạc, tìm kiếm một Thành phố mà người xây dựng và người tạo nên là Đức Chúa Trời. Vì, người ấy đã biết rằng nếu mình được trở lại trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thì người ấy có thể nói điều đó với Ngài. Nhưng không có một con đường nào trở lại. Người trở nên lạc mất. Người không biết phải queo ở lối nào, vì vậy người cứ đi ra, lang thang, cố gắng tìm thấy nơi nào đó mà người có thể tìm thấy con đường quay trở lại Nơi đó. Điều gì đó bên trong người mách bảo người rằng người đến

từ một—một Nơi mà hoàn hảo. Không có một người nào ở đây trong cử tọa có thể nhìn thấy được này, sáng nay, cũng không có ai trong những người nghe băng ghi âm, nơi mà nó sẽ đi khắp thế giới, không có ai ở đây, hay bất cứ nơi đâu, mà không tìm kiếm sự hoàn hảo đó.

⁵⁰ Các bạn lấy hóa đơn đã trả của mình, các bạn nghĩ, “Điều đó sẽ giải quyết nó.” Khi các bạn lấy hóa đơn đã trả, thì có ai đó trong gia đình của bạn đau ốm. Khi người đó khỏe mạnh lại, thì các bạn lại có thêm nhiều hóa đơn nữa để thanh toán. Điều đầu tiên mà các bạn biết, tức các bạn trở nên bạc, và rồi các bạn muốn trẻ lại. Và có cái gì đó luôn mọi lúc, thường xuyên, và bởi vì làn sóng tội lỗi đó. Nhưng trong lòng các bạn, bởi vì các bạn tìm kiếm điều đó, nó chỉ cho thấy rằng có sự Hoàn hảo tuyệt vời ở nơi nào đó. Nơi nào đó, có điều gì đó.

⁵¹ Đó là lý do, nhiều lần, ngày hôm nay, mà một tội nhân vẫn đang đi lang thang vãn vơ. Một cô gái trẻ, xinh đẹp sẽ cắt đi những lọn tóc của mình, để được ưa chuộng hơn; trang điểm khuôn mặt của mình, để làm cho cô trông đẹp hơn; mặc những áo quần để phô bày hình dáng của cô. Bởi vì, đó là điều duy nhất mà cô ấy có thể tìm thấy, tìm nơi nào đó để cố tìm thấy cái gì đó trở lại với cô, khi cô có thể khiến những người đàn ông huyết khí với cô, vẫy tay với cô, tán tỉnh cô. Anh chàng trẻ tuổi thì cũng sẽ làm giống những phụ nữ đó, cố gắng làm cho mình thu hút trước cô ấy. Hàng xóm sẽ xây ngôi nhà, và trang trí nó cách nào đó, bởi vì nó sẽ trông đẹp hơn nhà bên cạnh một chút. Nó luôn luôn vậy, chúng ta đang tìm kiếm điều gì đó, và cái gì đó cứ luôn đi trên nó một chút. Quý cô sẽ thấy có quý cô khác được ưa chuộng hơn mình. Hàng xóm sẽ thấy một ngôi nhà trông đẹp hơn nhà của mình. Phụ nữ sẽ thấy có phụ nữ khác ăn mặc cách nào đó, mà trông đẹp hơn mình.

⁵² Chính là điều gì đó ở trong chúng ta, mà đang tìm kiếm điều gì đó, và nó chỉ ra rằng con người bị lạc mất. Chúng ta muốn tìm kiếm điều gì đó mà có thể đem chúng ta đến với sự thỏa lòng đó, mà nó có thể đáp ứng được sự đói khát ở trong đó, nhưng dường như chúng ta không thể tìm thấy nó. Nhân loại đã cố gắng thử nó qua các thời đại. Họ đã khóc vì nó. Họ đã khóc. Họ làm mọi

thứ mà họ biết cách để làm, nhưng tuy nhiên họ vẫn không thể tìm thấy nó, cứ lang thang khắp thế gian.

⁵³ Cuối cùng, ngày nọ, đó là ngày ấy trên Đồi Sọ, có một Đấng giáng xuống trong sự Vinh hiển. Đấng, có Danh là Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời, Đấng đã đến từ sự Vinh hiển, và Đồi Sọ được hình thành. Đó là ngày mà giá chuộc tội được trả, và vấn đề tội lỗi được giải quyết đời đời. Và nó đã mở ra con đường với điều này mà chúng ta đang đói và khát. Nó đã đem đến một nơi của sự thỏa lòng. Chưa có người nào từng viếng thăm Đồi Sọ, và nhìn thấy nó như cách nó đã có, mà có thể từng là giống như vậy. Mọi thứ mà người ấy từng ước mong và tha thiết có được, thì được đáp ứng, khi người ấy đến nơi đó.

⁵⁴ Đó là một ngày quan trọng, và một sự kiện quan trọng như vậy, nó đã làm rung động thế gian. Nó làm rung động thế gian, như nó chưa bao giờ rung động trước đó. Khi Chúa Jêsus chết ở Đồi Sọ và đã trả xong vấn đề tội lỗi, thế giới tội lỗi này đã tối đen lại như mực. Mặt trời lặn xuống đương lúc giữa trưa, nó đã run rẩy phủ phục. Và đá rung động, núi nứt ra, và những người chết trong mồ má đứng dậy bước ra.

⁵⁵ Nó đã làm điều gì? Đức Chúa Trời đã nhắm vào, trên Đồi Sọ. Ngài đã làm bị thương con vật, được gọi là Sa-tan, mãi mãi. Vậy thì nó đã trở nên hần học từ lúc đó, bởi vì nó đã đem Ánh sáng với nhân loại. Và ai cũng đều biết rằng một con vật bị thương thì sẽ là con vật trở nên hần học nhất, bò với cái sừng lưng bị gãy của nó. Bấy giờ, Sa-tan bị đánh văng ra, ở Đồi Sọ. Trái đất đã chứng minh điều đó.

⁵⁶ Cái giá chuộc tội lớn nhất đã từng được trả, và Đấng duy nhất mà có thể trả được nó, đã đến và đã trả nó tại Đồi Sọ. Đó là nơi mà giá chuộc tội lớn nhất đã được trả. Đó là một trong những điều. Đức Chúa Trời đã đòi hỏi điều đó. Không ai là xứng đáng cả. Không ai có đủ khả năng. Không ai có thể làm điều đó. Và Đức Chúa Trời đã đến, chính Ngài, và Ngài đã trở nên con người, và sống một cuộc đời con người, dưới những sự ham muốn con người, và đã bị đóng đinh trên cây thập tự ở Đồi Sọ. Và ở đó, khi Sa-tan nghĩ Ngài sẽ không làm điều đó, Ngài sẽ không trải qua nó, thì Ngài đã trải qua Ghết-sê-ma-nê và chịu mọi thử thách mà

con người từng chịu đựng. Ngài đã trải qua giống như mọi người bình thường, nhưng Ngài đã trả giá.

⁵⁷ Và đó là những gì đã làm tối tăm trái đất. Đã giống như thuốc mê, cho một ca phẫu thuật. Khi một bác sĩ tiêm thuốc mê cho bệnh nhân, trước tiên ông phải gây mê người đó, trước khi có thể làm điều đó. Và khi Đức Chúa Trời thực hiện ca—ca phẫu thuật cho Hội thánh, thế gian phải bị tiêm thuốc mê, thiên nhiên phải có sự chấn động. Không lạ gì! Đức Chúa Trời, trong xác thịt con người, đang chết. Đó là những giờ phút mà thế giới đã mong đợi, tuy nhiên nhiều người trong số họ đã không biết điều đó.

⁵⁸ Giống như ngày hôm nay, nhiều người đã trông đợi những điều này, và tuy nhiên họ không nhận ra chúng. Họ không nhận ra con đường. Họ vẫn đang cố tìm kiếm các thú vui và những thứ khác trong thế gian, cố gắng tìm ra con đường của họ.

⁵⁹ Đã có, rất nhiều cột dấu hiệu hướng về ngày đó, nhiều điều báo hiệu trước quan trọng. Nó đã được báo trước bởi chiên con, bởi bò đực, bởi chim cu gáy, và tất cả những điều này, nhưng tuy nhiên nó không thể phá vỡ điều đó. Nó không thể phá vỡ nơi sự chết nắm giữ đó, nơi Sa-tan đã có được trái đất.

⁶⁰ Chính những tảng đá mà nó từng bước đi, bước lên bước xuống trên đất, đang đốt cháy lưu huỳnh! Lu-xi-phe là con trai của buổi sáng, và nó bước đi trên trái đất khi núi lửa đang bùng cháy dữ dội. Cũng những tảng đá đó đã được làm mát đi, khi Chúa Jêsus chết tại Đồi Sọ, phun lên đất những dung nham.

⁶¹ Giá chuộc tội đã được trả, và ách nô lệ của Sa-tan đã bị bẻ gãy. Đức Chúa Trời đã đặt lại trong tay con người, một con đường để quay trở lại với những gì họ đang tìm kiếm. Người ấy không còn than khóc nữa. Đụng vào, khi Ngài bẻ gãy xương sống của Sa-tan, ở tại Đồi Sọ, cái xương sống của tội lỗi, của bệnh tật! Và nó mang mọi người, trên đất, trở về lại trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, với tội lỗi đã được tha. Halélugia! Tội lỗi của chúng ta được tha. Sa-tan không còn có thể bôi xóa chúng ta khỏi Đức Chúa Trời được nữa.

⁶² Đã có một con đường cái được tạo nên. Đã có một đường dây điện thoại được thiết lập ở đó. Có một đường dây đến với sự Vinh

hiển, đem mọi người đến với đường dây đó. Nếu một người đầy tội lỗi, thì nó nối kết người đó với tổng đài. Người đó có thể được tha thứ về tội lỗi đó. Không những thế, nhưng tội lỗi đó được trả cho nữa. Ô! Các bạn không cần phải nói, “Tôi không xứng đáng.” Chắc chắn, các bạn không xứng đáng, các bạn không bao giờ được như vậy. Nhưng một Đáng đáng coi trọng đã thay thế cho bạn. Các bạn được tự do. Các bạn không phải đi lang thang nữa. Các bạn không phải là một người đang tìm kiếm thú vui trên đất này nữa.

Vì có một suối Huyết tuôn tràn,
 Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
 Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

⁶³ Các bạn không còn phải bị lạc mất. Có một con đường cái, và một Con Đường, và nó được gọi là Đường thánh. Kẻ nào ô uế không vượt qua khỏi nó. Vì, người ấy đến qua nguồn nước, trước tiên, và rồi mới đến con đường cái được.

⁶⁴ Ngài đã bẻ gãy quyền lực của Sa-tan. Ngài đã mở cánh cửa giam cầm của địa ngục, đối với những ai mà đang bị nhốt, trong trái đất này, trong những ngục tù, sợ rằng khi mình chết, sự chết sẽ dành cho mình. Trên Đồi Sọ, Ngài đã mở hết những cánh cửa địa ngục đó, để mọi kẻ bị cầm tù đi tự do. Các bạn không còn bị tội lỗi đè nặng mình nữa. Các bạn không còn phải ở trong tội lỗi, say xỉn, hút thuốc, cờ bạc, lừa dối nữa. Các bạn có thể trở nên chân thật, công bình, và ngay thẳng. Và Sa-tan không thể làm gì về điều đó được, bởi vì các bạn đã nắm giữ một sợi dây, một sợi dây Sự Sống mà được neo chặt vào Văng Đá Muôn Đời. Không gì có thể làm bạn rúng động khỏi Nó. Không cơn gió nào có thể lay động bạn khỏi Nó. Không điều gì, thậm chí chính sự chết, không thể nào phân rẽ chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là những gì Thập tự giá có ý nghĩa.

⁶⁵ Con người mà bị ở trong sự trói buộc thì được giải thoát tự do. Con người đã từng ở dưới sự kinh sợ sự chết có thể không còn sợ sự chết nữa. Một người mà ước ao có một Thành phố, người xây và người tạo dựng của nó là, Đức Chúa Trời, người ấy có thể

bước đi trên đường cái, và mặt hướng lên Trời, bởi người ấy đã được tự do. Halêlugia! Anh ta đã được cứu rồi. Anh ta không còn phải đi lang thang nữa, vì có một con đường để biết rằng anh ta đúng hay không. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Sự Sống. Tội lỗi của chúng ta được chết. Ngày ấy trên Đồi Sọ đã trả giá. Khi chúng ta chứng kiến hết điều đó, không ngạc nhiên khi nhà thơ đã viết:

Giữa những tảng đá vỡ ra và bầu trời tối tăm
 Đấng Cứu Thế của tôi đã gục đầu và chết.
 Bức màn bị xé ra mở ra một Con Đường
 Đến với sự vui sướng của Thiên đàng và ngày
 bất tận.

⁶⁶ Áp-ra-ham không còn phải đi lang thang nữa, băng qua đất nước, tìm một thành phố nữa. Tội nhân không cần phải tự hỏi nữa, liệu mình có được cứu hay không. Người đau không cần phải tự hỏi rằng liệu mình có được chữa lành hay không. Bức màn mở toang, vào ngày đó trên Đồi Sọ, lộ ra một Con Đường đi đến với sự khải hoàn hoàn toàn. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những năng quyền của Thánh Linh Ngài, để sống một cách chiến thắng trên tất cả mọi thứ này; yêu cầu chúng ta chỉ tin nó thôi. Điều đó đã xảy ra vào ngày ấy ở Đồi Sọ. Đã không hề có một ngày nào giống như thế. Sẽ không có một ngày nào giống như thế. Không còn cần thiết nữa. Giá đã được trả, và chúng ta đã được cứu chuộc. Cảm tạ Đức Chúa Trời! Chúng ta đã được cứu chuộc. Chúng ta không phải tự hỏi nữa. Không có sự suy đoán nữa về nó. Nó đã lấy đi tất cả. Bức màn đã được kéo lại, và chúng ta đang ở trên con đường chính, không còn kinh ngạc nữa, nhưng tin và cứ tiến bước ngay. Chúng ta bước ngay vào chính sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁶⁷ Áp-ra-ham đã biết, và những người khác đã biết, rằng trong lúc họ đang đi tìm Thành phố, họ đã biết họ đến từ Nơi nào đó. Điều gì đó đã xảy ra. Họ đang sống trong một thế giới bị tê liệt. Những trận động đất đã đến. Bão tố đến. Những cuộc chiến tranh và sự chết chóc! Sói và chiên ăn lẫn nhau, hay là lũ sói sống dựa vào chiên, và sư tử ăn bò đực. Điều đó trông có vẻ không đúng. Có điều gì đó sai trật. Người biết có điều gì đó sai. Con người và

anh em giết anh em; cha giết con, con giết cha. Có điều gì đó sai. Người đang trở nên già đi. Người đang chết dần. Người đang héo hon. Bệnh tật ở trên người. Người ở trong sự nô lệ. Cây cối lớn lên, nhưng không bắt diệt. Chúng chết. Núi non thay đổi. Biển khô cạn. Nước cạn dần. Có điều gì đó sai trật. Và người đang tìm kiếm một nơi, một Thành phố nơi mà điều đó đã không xảy ra nữa. Người biết, nếu người có thể từng trở lại trong sự Hiện diện của Đấng mà có thể làm cho nó trở nên đúng đắn, thì người có thể trò chuyện điều đó với Ngài.

68 Ồ, thật là một đặc ân, hơi tội nhân, đó là, sáng hôm nay, để biết rằng các bạn đã có Con Đường đó bây giờ. Ngày ấy tại Đồi Sọ đã mở ra một con đường. Cho tất cả những người tổ phụ đó đã săn đuổi và tìm kiếm, Đồi Sọ đã trao nó cho các bạn, miễn phí. Làm sao các bạn lại chối bỏ nó? Làm sao các bạn chối bỏ nó, để gia nhập hệ phái? Làm sao các bạn lại chối bỏ nó, để thay thế điều gì đó, những sự vui thú của thế gian cho nó? Tại sao không chấp nhận nó? Bức màn mở ra để đem con người trở về ngay trong sự Hiện diện với Đức Chúa Trời, mà không hề có tội lỗi, của bất cứ thứ gì trên người. Và đặt ra một con đường trước người, với sự việc mà người ấy đang tìm kiếm: Thiên đàng, sự vinh hiển, sự bình an, Sự sống Đời đời, mọi thứ tốt đẹp ở trước mặt người.

69 Ngày đó là sự—sự chết đấm vào quyền lực của Sa-tan. Nó chấm dứt mọi sự.

70 Và tôi có thể nhìn thấy Ngài ở đó; Ngài là chiên con của Ê-đen, từ chính hình bóng đầu tiên mà đến về nó.

71 Khi A-bên, bởi đức tin, dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ tốt hơn của Ca-in, người ắt hẳn đã phải quấn một—một dây nho ở quanh cổ con chiên, kéo nó đến tảng đá. Lấy một—một viên đá trong tay, như là một ngọn giáo, và kéo lui đầu nó về phía sau một chút, và chặt và chém nó cho đến khi nó chết. Và lông của nó tẩm đầy huyết của chính nó. Người đã ướm đẫm trong huyết của nó. Đó là một hình bóng.

72 Nhưng vào ngày đó ở Đồi Sọ, không phải là một con chiên của đất này, nhưng đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời, sắp chết, ướm đẫm trong Huyết của Chính Ngài. Ngài đã bị chặt, và bị chém, và

bị đánh, và bị phỉ nhổ, và lảng mạ, và bị tát vào má, và mọi thứ, bởi thể gian, và Huyết đã rơi xuống trên những lọn tóc Ngài.

⁷³ Và khi Chiên Con của A-bên chết, nó chết, nhưng trước khi nó chết nó đã nói một thứ tiếng mà A-bên không thể nào hiểu. Nó kêu be be.

⁷⁴ Và khi Chiên Con của Đức Chúa Trời chết ngày ấy tại Đồi Sọ, Ngài đã nói một thứ tiếng mà không ai có thể hiểu Ngài. “Đức Chúa Trời Tôi ôi, Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lia bỏ Tôi?” Đó là Chiên Con của Đức Chúa Trời, đã bị chém ra từng mảnh, chặt ra.

⁷⁵ Ngài là chính Chiên Con mà A-bên đã có trong tâm trí, khi ông nhìn thấy Dòng dõi đã được hứa của người nữ. Ngài là Chiên Con mà Đa-ni-ên đã thấy, được đục ra từ trong núi, không phải bằng tay. Ngài là Bánh Xe giữa của bánh xe, cho nhà tiên tri. Tất cả họ đã thấy trước đã xảy ra vào ngày ấy, ngày ấy tại Đồi Sọ. Điều đó đã đem đến một sự lớn lao. Điều đó đã bẻ gãy lưng của Sa-tan.

⁷⁶ Trước tiên, chúng ta nên tìm kiếm xem ngày đó có ý nghĩa gì. Thứ hai, chúng ta nên xem ngày đó đã đem lại cho chúng ta những gì, bây giờ, nó đã làm gì cho chúng ta. Bây giờ, thứ ba, chúng ta hãy nhìn xem thử chúng ta sẽ làm những gì cho ngày đó. Chúng ta nên làm gì?

⁷⁷ Trước tiên, chúng ta nhìn vào nó, vì nó là một ngày vĩ đại, vĩ đại nhất của tất cả các ngày. Giá tội lỗi đã được giải quyết. Quyền lực của Sa-tan đã bị bẻ gãy.

⁷⁸ Và bây giờ chúng ta nên xem thử chúng ta nên làm gì để đáp lại. Bây giờ, để đáp lại, khi Chúa Jêsus chết tại Đồi Sọ, trên Đồi Sọ ngày ấy, Ngài không những trả giá cho tội lỗi chúng ta thôi đâu, mà Ngài còn trả giá và làm ra một con đường để chúng ta có thể đi theo Ngài; vì chúng ta, như những A-đam sa ngã đã được cứu chuộc. Như Thánh Linh đã dẫn dắt A-đam (A-đam đầu tiên) bởi Thánh Linh, đã điều khiển hết thảy tạo vật, thì chúng ta (A-đam thứ hai), hay là những con người của thể gian đã được cứu chuộc bởi Đấng Christ, từ ngày ấy trên Đồi Sọ, chúng ta có thể theo Ngài. Bây giờ, khi Ngài chết tại Đồi Sọ, Ngài đã làm một con đường. Ngài đã ban Thánh Linh, Đức Thánh Linh, mà đã ban Nó

lại cho thế gian, cho bạn và tôi để nhờ đó mà sống. Đó là những gì Đồi Sọ có nghĩa với chúng ta, để đi theo Ngài.

⁷⁹ Trước tiên, hãy nhìn vào nó, xem nó đã làm những gì cho chúng ta. Và bây giờ chúng ta phải làm gì để đáp lại? Các bạn và tôi phải làm gì?

⁸⁰ Bây giờ, chúng ta nói rằng, “Ồ, tôi—tôi đánh giá cao điều đó. Điều đó rất tốt.” Nhưng chúng ta phải chấp nhận nó. Và chấp nhận nó, tức là chấp nhận Thân vị của Ngài, Đấng Christ trong tấm lòng của chúng ta.

⁸¹ Thế thì, chúng ta được giải phóng khỏi tội lỗi, do đó không có những cái còng tội lỗi treo trên chúng ta, chút nào. Đức Chúa Trời, thật giống như chúng ta chưa hề phạm tội, Của Lễ hiến dâng hoàn hảo đã làm cho chúng ta trở nên hoàn hảo. Vì, Chúa Jêsus đã phán, “Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên Trời là trọn vẹn.” Thế thì, không còn gì nữa có thể được thực hiện, ngoài chúng ta được tạo dựng trọn vẹn trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁸² Vậy thì, đó là nơi chỗ chúng ta đã đánh mất địa vị của mình. Nếu chúng ta không nhìn xem, chúng ta hãy cố gắng để nhìn lại với những gì chúng ta đã có. Và chừng nào chúng ta nhìn lại con người của chúng ta, thì Của Lễ không còn có ý nghĩa gì với chúng ta. Ồ, thưa hội thánh, các bạn không nhìn thấy nó sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi sẽ không...Tôi sẽ không thử việc đó. Tôi không thể, và các bạn cũng không. Không cần phải thử. Các bạn đã bị hư mất, từ ban đầu, chừng nào các bạn cứ nhìn xem những gì mình đã làm được. Nhưng chớ nhìn xem những gì bạn đã làm.

⁸³ Hãy nhìn vào những gì ngày ấy trên Đồi Sọ đã làm cho các bạn. Nó đã trả giá cho các bạn. Nó đã giải đáp vấn đề. “Tội lỗi của các ngươi đỏ như hồng điều; chúng trở nên trắng như tuyết. Đỏ như son; trở nên trắng như lông chiên.” Thế thì các bạn không có tội. Các bạn hoàn toàn vô tội. Cho dầu bạn đã làm gì đi nữa, hay bạn đang làm gì, các bạn vẫn vô tội. Miễn là các bạn chấp nhận Chúa Jêsus Christ như là Cứu Chúa của mình, thì tội lỗi của các bạn sẽ được tha. Bất cứ điều gì được *tha thứ* thì “được bỏ qua và quên hết.”

⁸⁴ Khi đó nó làm gì? Nó ban cho các bạn, sau tình trạng đó, Thánh Linh của Ngài, để đi theo Ngài, và làm những gì Ngài làm, cho những ai đi theo. Ngài chỉ là một Người, Người trọn vẹn. Ngài đã ban sự sống của Ngài, và Ngài là một gương mẫu cho bạn. Vậy thì chúng ta phải làm gì?

⁸⁵ Bây giờ, điều đầu tiên tôi muốn nói, là, Chúa Jêsus chưa bao giờ sống cho chính Ngài. Sự sống của Ngài được dùng cho những người khác. Đó là, Sự sống Đời đời, cách hoàn hảo. Khi bạn nói mình đi nhà thờ, và bạn làm những việc lành, điều đó tốt. Nhưng khi bạn sống cho chính mình, bạn không có Sự sống Đời đời. Sự sống Đời đời, là sống cho người khác. Nó đã chứng minh điều đó khi Nó đến trong Chiên Con của Đức Chúa Trời. Ngài đã sống, và có Sự sống Đời đời, bởi vì Ngài không sống cho chính Mình. Ngài sống cho những người khác. Và bạn nhận lấy Sự sống Đời đời, bởi nhận lấy ngày ấy, và bạn không còn sống cho chính mình nữa. Bạn sống cho những người khác.

⁸⁶ Người nào đó đã nói, “Làm sao anh chịu đựng, để cho bất cứ ai gọi anh những cái tên xấu xa như vậy?” Các bạn đừng sống cho chính mình. Các bạn hãy sống cho người khác, để các bạn có thể cứu chuộc người đó. Các bạn trở nên các con trai. Và nan đề của nó là, hội thánh đã quên rằng họ là những con trai. Bạn là con trai. Các bạn đang thế chỗ của Đấng Christ. Bạn là con trai, vậy đừng sống cho chính mình. Hãy sống cho người khác.

⁸⁷ “Ồ, Anh Branham, tôi có thể sống cho người anh em này, bởi vì anh ấy chắc chắn là một người tốt.” Điều đó không phải vậy.

⁸⁸ Hãy sống cho người mà ghét bạn. Hãy sống cho người mà sẽ giết bạn nếu họ có thể. Đó là những gì họ đã làm đối với Ngài. Họ đã giết Ngài, và Ngài đã chết, để Ngài có thể cứu họ. Đó là Sự sống Đời đời. Khi, các bạn, đó là sự xuất phát từ tấm lòng của các bạn, các bạn đang đối diện với Thiên đàng. Khi các bạn hiến dâng những điều của chính mình, thì hãy dâng chúng lên, giống như chiên cho lông của nó. Bạn hãy hướng lên, hướng về Đồi Sọ.

⁸⁹ Tôi hi vọng điều này sẽ đưa các bạn vào một nơi. Đó là những gì đền tạm này, đó là những gì tất cả dân sự, phải làm, là nhận ra các bạn là gì, và sống vì mục đích gì. Hội thánh, sẽ không đi nhà

thờ chỉ để chơi nhạc, hát những bài hát. Hội thánh là nơi mà sự chỉnh sửa. “Sự phán xét bắt đầu từ nhà của Đức Chúa Trời.”

90 “Chúng ta phải coi như chúng ta đã chết, và sống lại trong Đấng Christ.” Thế thì, Ngài đã làm ra con đường để chúng ta có thể hiển dương chính mình cho sự hầu việc Ngài, đi theo Ngài. Nếu chúng ta đi theo Ngài, thì chúng ta dẫn đến sự sống mà Ngài đã sống. Điều đó thật tuyệt vời.

91 Chúa Jêsus đã phán, và đã phán về điều đó. Tôi xin đưa ra cho các bạn vài trích dẫn về điều đó. Hãy lắng nghe kỹ. Chớ bỏ qua nó. Chúa Jêsus phán, vào Ngày đó Ngài sẽ phân rẽ dân sự ra, giống như chiên và dê. Và Ngài sẽ phán với những con dê, “Hãy đứng phía bên trái.” Và với những con chiên, “Hãy đứng phía bên phải.”

92 Và Ngài phán với những con dê, “Hãy lui ra khỏi Ta. Bởi vì, Ta đói, mà các người đã không cho Ta ăn. Ta trong ngục, mà các người không thăm viếng Ta. Ta bị trần truồng, mà các người không mặc cho Ta. Ta khát, mà các người không cho Ta uống. Ta đau, mà các người không thăm viếng Ta. Vậy, hãy lui ra khỏi Ta.”

93 Và quay sang những con chiên, Ngài phán, “Ta đói, và các người cho Ta ăn. Ta bị trần truồng, và các người cho Ta mặc. Ta đau, và các người chăm sóc Ta.”

94 Và để ý. Thừa hội thánh, đừng quên điều này. Hãy giữ điều này trong lòng, mãi mãi. Nó đã được làm một cách rất vô ý thức! Con người không làm điều đó vì bốn phận. Một người mà cho các bạn điều gì khác, bởi vì anh ta phải làm điều đó, một người cho bạn ăn vì anh ta phải làm điều đó, anh ta phải có ý nghĩ ích kỷ. Phải là chính sự sống của bạn, chính hành động của bạn.

95 Thật rất đáng ngạc nhiên để những con chiên này, mà chúng đã nói, “Lạy Chúa, khi nào chúng tôi đã thấy Ngài đói? Và chúng tôi đã không cho Ngài ăn...Khi nào Ngài đói, mà chúng tôi cho Ngài ăn? Khi nào Ngài đã bị trần truồng, mà chúng tôi cho Ngài mặc? Khi nào Ngài khát, mà chúng tôi cho Ngài uống? Khi nào Ngài đau, mà chúng tôi đã chăm sóc cho Ngài?”

⁹⁶ Nó thật quá tự động xuất phát từ tình yêu, chỉ Sự Sống của Ngài đã sống ở trong họ. Lạy Đức Chúa Trời, xin để cho người ta nhìn thấy những gì Đồi Sọ đã làm cho chúng con, rất tự động.

“Khi nào Ngài, lạy Chúa? Chúng con không hề biết điều đó.”

⁹⁷ Hãy nhìn những gì Chúa Jêsus đã quay lại và phán, “Hễ các người đã làm việc đó cho những người này, ấy là các người đã làm cho chính Ta vậy.”

⁹⁸ Đời sống không ích kỷ; không có một ý nghĩ do dự. Không nghĩ gì về nó; nhưng các bạn đã chết với những việc của thế gian này, và để sống trong Đấng Christ, và để bước trên con đường cái, mà những điều này chỉ là điều tự động. Các bạn chỉ làm nó. Không nói, “Ồ, vậy thì, Chúa sẽ, lạy Chúa, muốn tôi làm điều đó.” Không phải là thế. Bạn chỉ là một phần của Ngài. Thánh Linh của Ngài đang ở trong bạn, và bạn hành động như cách Ngài đã hành động. A! Hãy nhận lấy nó.

⁹⁹ “Có một con đường dường như là chính đáng cho loài người, nhưng sự cuối cùng của nó là con đường của sự chết.”

¹⁰⁰ “Chẳng phải hễ những kẻ nói rằng, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ sẽ được vào đâu, nhưng những kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta mà thôi,” chỉ từ tấm lòng của họ, thật tự do.

¹⁰¹ Vậy thì, ngày ấy tại Đồi Sọ đã trả giá đó, để chúng ta có thể trở nên cách đó.

¹⁰² Không nói, “Anh biết không, bà góa Jones có lần đã... Bà đã hết than, và tôi đã đi và mua cho bà ít than. Tôi nói với anh, tôi nhìn thấy một anh em cần một bộ áo quần, và tôi đã đi và mua cho anh ấy một bộ đồ. Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời! Tôi là Cơ-đốc nhân.”Ồ, chao ôi! Bạn là người ích kỷ, nghèo nàn, khổ khổ. Bạn người giả hình.

¹⁰³ “Đừng có để cho tay phải biết tay trái đang làm gì, và cũng đừng để cho tay trái biết tay phải đang làm gì.” Cứ để tự động chết trong Đấng Christ, cho tới khi bạn làm điều đó, dù sao đi nữa. Nó là bản tính của bạn. Nó là sự trang điểm của bạn. Bạn làm điều đó, dù sao đi nữa. Nó chỉ là Sự Sống mà sống trong bạn. Bạn hoàn toàn đầu phục với Thánh Linh đó, và Nó chỉ sống chính Nó trong bạn.Ồ, các bạn cảm thấy Thánh Linh phước hạnh đó,

Sự Sống đó! “Không phải là tôi sống nữa,” Phao-lô nói, “nhưng Đấng Christ sống trong tôi,” thật rất tự nhiên.

104 “Tốt, tôi nói với anh, Anh Branham, chúng tôi là những Cơ-đốc nhân ở đây. Chúng tôi giúp những người này. Chúng tôi giúp đỡ họ.” Ô, chào ôi! Hồ thẹn cho các bạn. Đó không phải là Cơ-đốc giáo.

105 Cơ-đốc giáo chỉ tự động đến với. Nó phải được làm. Và các bạn chỉ quên nó, tất cả về, “Tôi thì không.” Hãy đi, làm điều đó.

106 Đấng Christ thật sự đầu phục hoàn toàn đời sống của Ngài cho Đức Chúa Trời. Ngài đã ban chính Ngài, như một đày tớ công cộng, cho dân sự. Ngài đã ban sự sống Ngài, cách cho không. Ngài không phải làm nó. Ngài không bực bội làm điều đó. Ngài không nói, “Bây giờ, hỡi anh em, tất cả các anh hãy nghĩ nhiều đến Ta, bởi vì Ta đến để chết vì các anh.” Ngài không hề nói một lời về điều đó. Ngài đã chết, dù sao đi nữa, bởi vì ấy là Đức Chúa Trời ở trong Ngài.

107 Chính Đức Chúa Trời ở trong các bạn, chính Đức Chúa Trời ở trong tôi, để làm cho chúng ta có thể nhìn về những người khác. Chiên, ở một bên.

108 Một trong họ sẽ nói, “Ồ, lạy Chúa, tôi đã làm điều này. Và, lạy Chúa, tôi đã làm điều kia.”

109 Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi các kẻ làm công gian ác. Ta chẳng hề biết các ngươi bao giờ.”

110 Nếu hội thánh có thể từng đến với những sự việc chính thống đó, mà nó chẳng là điều gì đó để các bạn cố gắng làm, chính công việc của các bạn làm điều đó. Nó là điều gì đó được sanh ra trong các bạn.

111 Hãy tha thứ cho tôi, hỡi bạn hữu Ngũ Tuần của tôi. Tôi là người ngũ tuần. Nhưng bạn bè Ngũ Tuần của tôi đã phải bước tới một chỗ, nơi mà nó phải là có—có nhiều loại nhạc đội, được đánh bởi một vài dàn nhạc, hay là vỗ tay, hay là những tiếng trống, để mang đến tiếng la ré. Đó chỉ là cảm xúc. Họ chơi trong những dàn nhạc trước khi họ đi vào trận chiến. Họ khiến người ta đi vào cảm xúc của trận chiến. Tôi tin vào âm nhạc. Tôi tin vào

chuyện vỡ tay. Nhưng tôi tin vào tất cả điều này. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúng ta phải có điều đó.

¹¹² Nhưng các bạn đã để lại những việc lớn chưa làm xong, là đời sống tự dâng hiến mà Đức Chúa Trời sống trong các bạn, làm một cách tự động điều mà nó đúng bởi vì nó là đúng. Cứ tiếp tục tiến lên, thậm chí đừng nghĩ chi về nó cả. Cứ sống cho nó. Rồi hãy xem, các bạn thấy chuyện gì đang xảy ra. Các bạn chỉ...các bạn không...Các bạn đang ở trên con đường cái. Đó là những gì Đòi Sọ có ý nghĩa với các bạn, trên con đường cái, đã mở ra ngày ấy cho các bạn.

¹¹³ Bây giờ, bây giờ hãy nhớ, các bạn không thể trở nên nửa chiêm và nửa dề. Chúng sẽ không pha trộn.

¹¹⁴ Bây giờ, có rất nhiều người nói rằng, “Vâng, anh biết gì không? Chúng tôi có một tổ chức trong nhóm của chúng tôi. Chúng tôi, chúng tôi giúp người nghèo. Chúng tôi làm *điều này*.” Điều đó tốt thôi, nhưng các bạn đang thổi kèn cho chính mình về điều đó. Các bạn đừng làm thế.

¹¹⁵ “Các người hãy làm việc bổ thí của mình trong bí mật,” Chúa Jêsus đã phán. Thật tự động, điều gì đó với anh em, không hơn gì, việc đi lấy nước uống. Các bạn thì khát. Nếu người kế tiếp khát, thì các bạn, cũng nghĩ đến người đó. Người kế tiếp có nhu cầu, anh em hãy nghĩ về người đó cũng như chính nhu cầu của mình vậy. Và đừng có quan tâm đến nó. Cứ tiếp tục sống.

Vậy thì, các bạn không thể là nửa chiêm và nửa dề được.

¹¹⁶ Vậy nếu các bạn nói, “Ồ, giáo hội của chúng tôi đã có một tổ chức. Chúng tôi cho người nghèo, và chúng tôi làm *điều này*, và làm *điều kia*, và làm *điều nọ*.”

¹¹⁷ Nếu các bạn làm điều đó mà không có điều kia đó, Sự Sống của Đấng Christ ở trong các bạn, các bạn chỉ làm nó vô ích thôi. Chúa Jêsus...Phao-lô nói, Cô-rinh-tô Nhất 13, “Dầu tôi phân phát hết gia tài để nuôi kẻ nghèo khó, lại bỏ thân mình để chịu đốt như một củi lể, điều đó chẳng ích chi cho tôi.”

¹¹⁸ Vậy thì, điều này khó, nhưng nó là Lẽ thật. Các bạn phải đến với sự việc đó, nhận ra những gì Đòi Sọ đã làm cho các bạn. Chúng ta nhìn xem nó, và nói, “Ồ, vâng, điều đó tốt thôi.” Đó

không phải vậy. Nếu Con đó của Đức Chúa Trời phải bước lên Đồi Sọ, để chịu đóng đinh trên thập tự giá, thì mọi con cái cũng phải đến với Đồi Sọ. Người ấy cũng phải có một Đồi Sọ. Các bạn phải có ngày đó của Đồi Sọ. Tôi phải có ngày đó của Đồi Sọ. Nó sẽ giải quyết vấn đề tội lỗi. Không bắt tay với thầy giảng; không phải bắt tay trong nhà thờ; không đến bằng lá thư giới thiệu; không đến bằng sự xưng tội. Nhưng đi vào bởi sự Sanh ra. Ngài đã không hề đưa ra một lá thư. Ngài chưa hề đến trong sự xưng nhận. Ngài ban cho sự Sanh ra. Đó là cách chúng ta đi vào. Rồi, từ đó, chúng ta sẽ tự động sống trong đời sống Cơ-đốc nhân.

119 Bây giờ, nhận xét khác. Nửa chiên, nửa dê, họ chẳng có việc như vậy. Các bạn không phải là dê hay chiên. Các bạn không phải là nửa dê và nửa chiên. Các bạn hoặc là dê hay là chiên.

120 Vậy thì, nếu các bạn chỉ đang làm việc tốt, và nghĩ rằng các bạn có thể đi vào, bởi điều đó, thế thì sẽ không phải là ngày ấy của Đồi Sọ. Luật pháp sẵn sẵn điều đó. Nhưng, để nhận lấy một ngày của Đồi Sọ, là mang điều đó vào, để chúng ta không thể chỉ là những thành viên giáo hội, nhưng là các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời. Đó là những gì của ngày ấy của Đồi Sọ đã có. Đó là nó có ý nghĩa gì với các bạn, để các bạn có thể làm, và bước theo, và hành động giống như Chúa Jêsus.

121 Vậy thì, con sông không thể chảy xuôi và chảy ngược, cùng một lúc được. Con sông chỉ có thể chảy một đường. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời chỉ chảy một đường. Nó không trộn lẫn những thứ khác với Nó. Chạy cùng một đường.

122 Hãy nhìn xem Chúa Jêsus, một cách kỹ càng. Chúa Jêsus phán, “Các công việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm, và các người sẽ làm lớn hơn điều này nữa, vì Ta sẽ trở về cùng Cha Ta.”

123 Tôi sẽ không nói điều này quá-nhiều với hội thánh ở đây. Các bạn hiểu. Nhưng những Sứ điệp này được ghi âm. Hàng vạn người nghe chúng, khắp thế giới.

124 Tôi sẽ trả lời vấn đề đó cho những nhà phê bình, ngay bây giờ. Tôi thường được nói...được bảo. Họ nói, “Sao, anh tin vào Kinh Thánh à? Chúa Jêsus phán, ‘Những công việc này mà Ta

làm thì các người cũng sẽ làm, và các người sẽ làm lớn hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

125 Ông có thể hiểu thật tệ hại như thế nào, thưa ông? Làm sao ông có thể đi lang thang cách xa khỏi sự phân biệt, với các hệ thống thần học trí tuệ của mình, với quan niệm trí tuệ của ông về bất cứ điều gì? Người bạn tốt bụng và hư mất của tôi ơi, bạn không thể hiểu rằng Kinh Thánh này được thông giải cách thiêng liêng sao?

126 Chúa Jêsus đã cảm tạ Cha rằng Ngài đã che khuất Nó với những người học vấn, và lanh lợi, và người khôn ngoan, và người thận trọng, và sẽ bày tỏ Nó cho những con trẻ như vậy đến với Đồi Sọ.

127 Bây giờ hãy xem. Chúa Jêsus phán. Hãy xem cách Ngài đã phát biểu nó thế nào. “Những công việc mà Ta làm,” Ngài đang làm nó ngay bây giờ. “Những công việc mà Ta đang làm bây giờ, chữa lành người đau, gọi người chết sống lại, mở mắt người mù, những công việc này các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm nếu các người tin vào Ta. Các người làm những công việc này. Và rồi các người cũng làm những công việc lớn lao hơn công việc này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta.”

128 “Còn ít lâu, và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa, nhưng các người sẽ thấy Ta. Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế. Ta sẽ không để cho các người mồ côi đâu. Ta sẽ cầu xin Cha; Ngài sẽ sai một Đấng Yên Ủi khác đến, đó là Đức Thánh Linh, Đấng mà thế gian không thể nhận lấy; tuy nhiên, các người có thể nhận lấy Ngài.”

129 Bây giờ để ý. Những công việc “lớn hơn”, là có Quyền năng trong Hội thánh, không chỉ để chữa lành người đau bằng sự cầu nguyện, đuổi quỷ bằng lời cầu nguyện, mà còn rao truyền về Sự sống Đòi đòi cho những người tin. Đức Thánh Linh đã đến, và được ban vào bàn tay của Hội thánh, để rao truyền Sự sống. Ô! Đó là những gì Đồi Sọ có ý nghĩa. Nó đòi hỏi những người đàn ông và đàn bà cúi xuống, hạ mình, và đem họ lên vào trong một nơi, để là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, để chữa lành người đau và để rao truyền Sự sống Đòi đòi; bởi việc ban Thánh Linh cho những người tin cậy vâng lời, những người mà đã từng

là những người không tin, được làm thành những người tin, và rao truyền về Sự sống Đời đời, thiêng liêng. Điều đó thật là lớn lao biết bao, để nói...

¹³⁰ Người đàn bà đau ốm này đang nằm ở đây, tôi có thể cầu nguyện bằng lời cầu nguyện đức tin và bà sẽ được sự chữa lành. Đó là một điều lớn lao. Đó là những gì Ngài đang làm vậy.

¹³¹ “Nhưng,” phán, “các người sẽ làm lớn hơn điều này. Ta sẽ ban cho các người Quyền năng, không chỉ làm người ấy sống lại trong một lúc, nhưng ban cho người ấy Sự sống Đời đời, mà sẽ là Đời đời, mãi mãi.” Những người nghèo nàn, đui mù, bất hạnh, làm sao mà các bạn bỏ qua điều đó? Các bạn không nhìn thấy điều “lớn hơn” là gì sao? Đó là điều lớn nhất có thể đã từng xảy ra, là để rao truyền về Sự sống Đời đời cho mọi người. Sự sống Đời đời là gì? Sự Sống mà Ngài đã sống, Sự Sống mà đã ở trong Ngài, rao truyền Điều đó cho người khác. Con người có thể làm điều đó không? Một người con của Đức Chúa Trời có thể làm được.

¹³² Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì tội họ sẽ được tha; còn kẻ nào các người cầm tội lại, thì sẽ bị cầm cho kẻ đó.”

¹³³ Vậy thì đây là chỗ mà giáo hội Công giáo và nhiều người khác phạm sai lầm lớn của họ. Họ đi ra và nói, “Tôi tha thứ tội của anh.” Đó không phải là thế.

¹³⁴ Làm thế nào họ đã có tội lỗi được tha thứ, trong Kinh Thánh? Phi-e-rơ đã trả lời câu hỏi đó, trong Ngày lễ Ngũ Tuần. Họ nói, “Chúng tôi phải làm gì để được cứu? Làm sao để chúng tôi có thể có được điều này mà tất cả các ông đã có?” Ông đặt xuống toa thuốc. Ông bảo với họ những gì để làm.

¹³⁵ Ông nói, “Hãy ăn năn, mỗi người trong anh em, hướng đến Đức Chúa Trời, và chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ.” Để làm gì? Được tha thứ tội mình. Đó là các công việc “lớn hơn”.

¹³⁶ Bao nhiêu, quý vị thầy giảng sáng nay, bao nhiêu, anh em lắng nghe Lời tôi trên băng ghi âm từ tính, sẵn sàng đi đến với Đồi Sọ sáng nay? Và nhìn xem những gì Đức Chúa Trời đã làm ở đó cho anh em. Và bỏ qua một bên các tín điều giáo phái mình,

và rao giảng Phúc âm. Halêlugia! Nó đang ở trên vạt áo của anh em bây giờ. Anh em sẽ làm gì với Nó?

¹³⁷ “Vì sự ăn năn và sự tha thứ tội lỗi phải được rao giảng trong Danh của Ngài, cho khắp thế giới, bắt đầu từ Giê-ru-sa-lem.” Halêlugia! Vinh hiển thay! Thế đấy.

¹³⁸ Đồi Sọ có ý nghĩa gì với các bạn? Ngày ấy sẽ làm gì cho các bạn? Phải chăng thứ vớ vẩn làm bạn huênh hoang, với lý thuyết nào đó chẳng? Phải chăng nó đã làm bạn trở nên kẻ huênh hoang khoác lác? Hay là nó làm cho bạn trở thành một Cơ-đốc nhân, bán tháo? Halêlugia!

¹³⁹ Tội lỗi, được tha thứ! “Những công việc lớn hơn việc này các người sẽ làm.” Bạn thấy “bạn” là ai, phải không? “Những công việc lớn hơn việc này,” tha thứ tội lỗi, trong Danh của Chúa Jêsus Christ.

¹⁴⁰ Nhưng qua các tín điều và các giáo phái, và vân vân, thì nó sẽ lôi các bạn xuống một nơi, mà các bạn vẫn đang phục vụ thế gian. Hãy bảo cho tôi bất cứ người nào, hãy bảo cho tôi bất cứ người nữ nào, có thể đến với Đồi Sọ và cố trở thành một người nào đó vĩ đại bởi vì ai đó đã nói điều gì đó. Hãy bảo cho tôi biết nơi nào bạn có thể nhìn vào mặt của Đồi Sọ, trong ánh sáng thật sự của nó, ngày ấy trong Đồi Sọ. Làm thế nào các bạn có ngày của các bạn trên Đồi Sọ, và bước ra là một kẻ huênh hoang khoác lác? Làm thế nào để các bạn ra khỏi con rối của tổ chức nào đó, và giảng những giáo lý con người tạo ra? Tại sao nó không làm cho bạn hạ mình xuống trước Lời của Đức Chúa Trời? Nếu các bạn từng đi đến đó, thì các bạn sẽ bước ra khiêm nhường. Làm thế nào các bạn có thể muốn trở thành một người vĩ đại nào đó điều gì đó trong tổ chức của các bạn, với một cái lông trên mũ của các bạn, khi Chúa Jêsus Christ Con của Đức Chúa Trời hạ chính mình Ngài với một thân thể bị đánh đập, với một gương mặt bị nhỏ nước bọt, cho đến nổi hổ thẹn và sỉ nhục? Và họ đã lột áo của Ngài ra, và đóng đinh Ngài trên cây thập tự, trước thế gian. “Khinh điều sỉ nhục.” Làm thế nào các bạn có thể đi đến Đồi Sọ mà không có sự khác biệt nào hơn những gì Ngài đã có, một sự sỉ nhục, một sự hổ thẹn?

“Ồ,” các bạn nói, “họ sẽ đá tôi ra ngoài.” Cứ để cho họ đá.

141 Hãy cứ đến với ngày của các bạn tại Đồi Sọ, Đức Chúa Trời sẽ có đường lối của Ngài với các bạn. Hãy để tôi trích dẫn lại điều đó. Hãy cứ đến với ngày của các bạn tại Đồi Sọ, Đức Chúa Trời sẽ có đường lối của Ngài cho các bạn.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

142 Lạy Chúa, Ôi Đức Chúa Trời, xin đưa tất cả chúng con đến với Đồi Sọ ngay giờ này. Xin làm cho chúng con bỏ qua cái tôi của chính mình, Chúa ôi, nỗi lo sợ của con người, nỗi lo sợ về điều gì người nào khác sẽ nói. Tại sao, cả thế gian đã chế nhạo Ngài, đã làm trò cười Ngài. Nhưng Ngài vẫn vâng phục, cho đến chết. Ngài đã vâng phục, để chịu sỉ nhục. Ngài đã vâng phục, thậm chí dưới chính phủ liên bang.

143 Và chúng con nhận ra rằng khi Sa-tan đánh trái đất này, nó trở thành kẻ cai trị và cầm quyền trên đất này. Nó cũng làm chứng trước mặt Chúa chúng con, và nói, “Những vương quốc này là của ta. Ta sẽ làm với chúng những gì ta muốn.” Và chúng con nhận ra rằng, từ đó đến nay, thế gian này, dưới sự nguyền rủa, nó đã bị cai trị bởi kẻ mà đã nguyền rủa nó.

Nhưng, Đức Chúa Trời, Ôi Đức Chúa Trời, chúng con hầu việc một Vương quốc mà không bị nguyền rủa.

144 Lạy Đức Chúa Trời là Cha, thật kỳ diệu thay, rằng Ngài đã làm một số điều vĩ đại trong—trong bức tranh thế giới ngày hôm nay. Xin để cho những bức tranh lớn này, như *Mười Điều Răn*, và vân vân, lộ ra, để cho đàn ông và đàn bà thấy, điều đó thậm chí sẽ không bôi đen ngay cả cánh cửa nhà thờ, nhưng xin cho họ thấy nó là gì. Đường lối của Ngài là một đường lối bị chối bỏ, bởi thế gian. Bởi vì chúng con thì giống như...Chúng con đi vào nước Nga dưới chủ nghĩa cộng sản.

145 Chúng con đang ở trong thế gian này, nhưng chúng con không thuộc về thế gian này. Chúng con đã đi đến Đồi Sọ. Chúng con đã tự đóng đinh chính mình trên thập giá, vì Vương quốc của Đức Chúa Trời, để trở thành một trong Ngài. Cho dầu thế gian này có nói gì đi nữa, thì chúng con nhận lấy con đường với sự sỉ nhục của Chúa. Chúng con tiếp tục đi đến sự phục sinh, và chúng con tin rằng điều đó chẳng bao lâu ở trong tầm tay, lạy

Chúa, cho đến khi chúng con sẽ sống lại vào trong Vương quốc mà sẽ tiếp quản thế gian này. Như Đa-ni-ên đã nhìn thấy trước nó, và nó đã phá hủy cả thế giới này, ra thành từng mảng nhỏ, và gió đã thổi nó ra khỏi sân đập lúa mùa hè. Nhưng, núi, Đá đã trở nên một núi lớn để che phủ trái đất. Tầng Đá đó sẽ đến. Ôi Chúa, chúng con muốn là một phần của nó. Xin cho chúng con từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày, sống cho Đấng Christ, sống cho những người khác. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹⁴⁶ Có ai đó ở đây sáng hôm nay, và người đó chưa nhận biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi, và muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện kết thúc, và muốn dành đây là ngày của bạn ở Đồi Sọ, mời bạn hãy giơ tay lên, và nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi muốn biết Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của tôi.” Xin Chúa ban phước cho anh, anh bạn trẻ. Còn ai khác không? Xin Chúa ban phước trên anh, người anh em của tôi ở phía sau đó.

¹⁴⁷ Có người nào khác nữa không? Hãy nói, “Tôi muốn biết Ngài. Tôi muốn đây là ngày ấy ở Đồi Sọ, dành cho tôi. Tôi đau ốm và mệt mỏi. Ích lợi gì cho tôi hoang phí ở đây với chính sự việc mà tôi được sanh ra để làm? Tôi được sanh ra, được sanh ra là một con trai của Đức Chúa Trời, và ở đây tôi đang nắm giữ những việc thuộc về thế gian. Lạy Đức Chúa Trời, xin cho con ngày hôm nay bị đóng đinh trên thập tự giá. Xin cho con bị đóng đinh trên thập tự giá, ngày hôm nay, chính con và những ý tưởng của con, để con có thể sống với Đấng Christ, và sống cho những người khác. Cho dù người ta làm gì với con đi nữa, làm trò cười con, và bắt bớ con, và nói mọi điều xấu xa chống lại con, và những thứ khác, xin cho con cứ bước đi khiêm nhường, và nhu mì, giống như một chiên con, giống như Ngài đã làm. Và ngày nào đó, Ngài đã hứa khiến con sống lại, ở Ngày sau rốt. Con đang trông mong Ngày đó.” Liệu sẽ có một vài bàn tay nữa giơ lên không? Xin Chúa ban phước trên anh ở phía sau đó, và anh. Được rồi. Một vài người nữa vừa...Chúa ban phước trên chị. Chúa ban phước trên chị. Một vài người nữa, trước khi chúng ta cầu nguyện.

¹⁴⁸ Lạy Cha trên Trời của chúng con, có lời chép rằng, khi Phi-e-rơ giảng vào Ngày lễ Ngũ Tuần, “Như nhiều người tin được thêm vào Hội thánh.” Họ đã thật sự tin với tất cả tấm lòng. Những

người này mà vừa giơ tay lên, con tin rằng họ đã tin với tất cả tấm lòng của mình. Và nếu họ tin, thì có một cái hồ nước đang chờ sẵn ở đây. Họ muốn những tội lỗi đó được tha. Có người nào đó ở đây mà có thể làm báp-têm cho họ trong Danh ấy, và Danh duy nhất mà có ở dưới Trời được ban cho giữa loài người, để chúng con phải được cứu.

¹⁴⁹ Vì, khi con lặp lại lời Kinh Thánh một vài phút trước đây, rằng, “Sự ăn năn và sự tha thứ tội lỗi phải được giảng dạy trong Danh Ngài, cho khắp cả thế gian, bắt đầu ở Giê-ru-sa-lem.” Và tại Giê-ru-sa-lem, khi sự ăn năn và sự tha thứ tội lỗi được rao giảng, thì sứ đồ đã bảo họ về những lời Kinh Thánh, và bảo họ phải “ăn năn, trước tiên, và rồi chịu báp-têm trong Danh của Chúa Jêsus Christ.” Đó là việc của người giảng dạy làm. Để cho họ ăn năn, và người làm báp-têm cho họ để được tha thứ tội. “Kẻ nào mà các người tha tội cho, thì tội họ sẽ được tha; còn kẻ nào các người cầm tội lại, thì sẽ bị cầm cho kẻ đó.”

¹⁵⁰ Lạy Cha, làm thế nào để thế giới này thoát khỏi cơn thịnh nộ của Ngài giống như họ đã có? Tại sao lại không tin vào Phúc âm giản dị? Và họ thậm chí mang vào, vì điều đó, để thay thế: những danh xưng giả, báp-têm giả, những phép báp-têm bằng Thánh Linh giả, bắt tay với những mục sư truyền đạo, dùng các tước của Cha, Con, Thánh Linh, mà không bao giờ có trong Kinh Thánh; một tài liệu do những người La-mã tạo ra, không phải sự giảng dạy Cơ-đốc giáo trong Kinh Thánh. Sự tha thứ tội lỗi không thể nào có thể có được qua chức danh, nhưng phải qua Danh của Chúa Jêsus Christ.

¹⁵¹ Bây giờ, Cha ôi, chúng con biết điều đó rất bất thường. Đường lối của Ngài luôn là cách ấy. Nhưng xin để cho quý ông bà, sáng hôm nay, đến với ngày ấy, ngày ấy tại Đồi Sọ. Nơi mà, Chúa Jêsus, bị coi khinh ngày đó, bị hổ thẹn, bị lột áo xống, bị chém nhiều mảnh, bị nhổ vào, và bị làm trò cười; bởi cả thế gian, bởi hội thánh, bởi những con người mà đáng lẽ ra họ phải yêu Ngài. Và, tuy nhiên, trong tất cả điều đó, Ngài đã không hề mở miệng Ngài, và đã đi và chết cho những người đó mà đã chế nhạo Ngài.

¹⁵² Chúa ôi, hãy đem chúng con đến với Đồi Sọ sáng nay. Và nếu họ nói chúng con là điên khùng, họ nói chúng con có những lời

Kinh Thánh sai, cho dù họ có nói gì đi nữa, lạy Chúa, họ không thể nào đứng được trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời và nói nó là sai.

Họ không thể nào che giấu tội lỗi họ bằng Kinh Thánh được. Kinh Thánh lật tung tội lỗi của họ lên: sự không tin của họ; được quần chúng ưa chuộng; làm giống như phần còn lại của đám đông. Xin cho họ đến với Đồi Sọ sáng hôm nay.

¹⁵³ “Và bắt đầu ở Giê-ru-sa-lem; sự ăn năn và sự tha thứ tội lỗi đó phải được giảng trong Danh Ngài cho mọi dân tộc, bắt đầu ở Giê-ru-sa-lem.”

Xin để cho họ nhận lấy bước bị đóng đinh trên thập tự giá giống như vậy để bị chém; và chịu phỉ báng; và làm trò cười; và bị gọi mọi thứ người ta có thể bị gọi giống như trong hàng ngũ những người nổi loạn tôn giáo; người phá hủy các giáo hội; gọi tất cả những gì họ muốn.

Lạy Chúa, xin cho chúng con, sáng hôm nay, nhận lấy con đường của chúng con với sự sỉ nhục của Chúa. Xin cho chúng con bước đi giống như các sứ đồ, cũng không rẽ phải hay rẽ trái, và từ sự nhân từ của tấm lòng chúng con hầu việc Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Cha ôi.

¹⁵⁴ Giờ này, xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật đang đến trong hàng người xin cầu nguyện. Nguyện xin những ai giờ tay lên, trong tấm lòng của họ, ăn năn, ngay bây giờ. Nguyện xin những ai đã đứng khá lâu ở phía sau, nhanh chóng bước tới hồ nước và được tha tội mình trong Danh của Cửa Lễ, Jê-sus Christ, Con của Đức Chúa Trời. A-men.

Dưới chân thập tự nơi Cứu Chúa tôi đã chết,
Dưới đó tôi kêu khóc cho muôn tội sạch trong;
Bởi Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
Vinh thay Ngài...

Vinh thay Danh của Ngài!
Ô, vinh thay Danh của Ngài!
Ô, bởi Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
Vinh thay Danh của Ngài!

Tôi được cứu khỏi tội ớn sâu rộng muôn trùng,
 (Như thế nào?)
 Tâm linh tôi có Jêsus vui ngự ở trong,
 Ngài với tôi nơi thập tự...(Là một của Ngài.)
 nghinh phùng;
 Ô, vinh thay Danh của Ngài!
 Vinh thay Danh của Ngài!
 Vinh thay Danh của Ngài! (Danh tôn quý.)
 Ô, ở đó...Huyết bôi tâm tôi sạch an bình;
 Vinh thay Danh của...

155 Điều đó chẳng làm điều gì đó cho các bạn chẳng? Cứ tẩy rửa các bạn. Hãy đặt một hi vọng trong bạn: Sự sống, Sự sống Đời đời.

156 “Bị đóng đinh trên thập tự giá với Đấng Christ” là gì? Là sống cho người khác. Loại người khác gì? Những người mà ghét bạn, những người mà không thích bạn, những người mà chế nhạo bạn: hãy sống cho họ; hãy ở với họ; hãy yêu thương họ; “hãy cầu nguyện cho những kẻ sỉ nhục các người, nói mọi điều dữ giả dối cho các người, vì cơ Danh Ta. Họ đã bắt bớ các đấng tiên tri đã có trước các người.”

157 Tôi nghĩ sự điệp có lẽ sẽ giúp ích hội thánh sáng hôm nay, để anh chị em sẽ thấy rằng chúng ta cần một Đôi Sọ, chúng ta cần một sự đóng đinh trên thập tự giá.

158 Vậy thì nó đã làm tất cả điều gì? Nó đã trả giá cho tất cả. Chị ngồi trong xe lăn, với những người ở đây mà bị đau ốm và bệnh tật: Nó đã trả giá cho tất cả; điều duy nhất các bạn phải làm là tin rằng nó là của các bạn; tiếp nhận nó trong cách giống như vậy, và các bạn sẽ được chữa lành.

159 Nên nhớ: Bây giờ nó là gì? Anh em có thể đi đến thế giới, giảng Phúc âm, chữa lành người đau; và truyền đạt Sự sống Đời đời.

Nó sẽ lớn hơn biết bao: về, đây là một người đàn ông đang nằm ở đây với—với khối u, ung thư, bất kể là cái gì đi nữa. (Chúng ta đã thấy Ngài rất nhiều lần truyền đạt những ơn phước Ngài và chữa lành đàn ông, chữa lành đàn bà; hàng vạn lần ngàn về những trường hợp không thể sai lầm được khắp thế giới, đây,

đem họ ra khỏi những chiếc giường, những cái cáng; chỉ bóng của những người ăn dần với với bệnh ung thư; ngày hôm nay, là những người tốt, khỏe mạnh.) “Những việc này mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm; nhưng các ngươi sẽ làm lớn hơn việc này”: “nhiều hơn việc này,” là đúng.

Điều gì? Tôi đã cho họ sự mở rộng về đời sống, qua Danh Chúa Jêsus, để kéo dài đời sống của họ trong vài ngày.

Nhưng, “Các ngươi sẽ làm nhiều hơn điều này: các ngươi sẽ cho họ Sự sống Đời đời qua Danh Ta.” Chà!

¹⁶⁰ Tại sao anh em sẽ hổ thẹn về Danh tôn quý đó? Tại sao người ta lảng tránh nó và tránh xa nó? Đó là ma quỷ. Chắc chắn vậy.

¹⁶¹ “Sự ăn năn và sự tha tội phải được giảng trong Danh Ngài cho cả thế gian, bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem.” Đó là nơi mà Sứ điệp đi ra trước tiên. Đúng thế không? “Sự ăn năn và sự tha tội được giảng trong Danh Ngài, bắt đầu tại Giê-ru-sa-lem.”

¹⁶² Vậy thì, trước tiên, chúng ta sẽ làm như Ngài đã làm: cầu nguyện để chữa lành người đau.

¹⁶³ Kế tiếp, chúng ta sẽ có sự ban cho lớn: Nước sẵn sàng, phía sau đây, cho bất cứ ai muốn chịu phép báp-têm (có những áo ở trong đây cho phụ nữ, những áo cho người nam), đứng sẵn sàng cho các bạn có tội mình được tha; bởi vì nên nhớ, rằng các bạn có thể chỉ có tội được tha theo sự dạy dỗ Kinh Thánh. “Vì không có Danh nào khác ở dưới Trời được ban cho giữa loài người, bởi đó mà anh em được cứu.”

¹⁶⁴ Phao-lô đã gặp một vài người đã chịu phép báp-têm rồi. Và họ đang la lớn, có sự chiến thắng. Người nói, “Các anh đã chịu phép báp-têm với ai?”

Họ đáp, “Với Giảng.”

Người nói, “Giảng đã làm phép báp-têm cho sự ăn năn.” Vậy thì, hiểu điều này: cho sự ăn năn, không phải cho sự tha tội. Bao nhiêu người hiểu điều đó? Không phải cho sự tha tội. Họ đã chịu báp-têm đúng, cho sự ăn năn. Họ đã ăn năn: “Vâng, thưa ông, tôi đã ăn năn. Tôi, tin Ngài đang đến.” Họ đã chịu phép báp-têm *cho sự ăn năn*; đó là để nói, “việc tin vào Chúa Jêsus Christ.”

165 Rồi khi họ đã nghe *điều này* (rằng Sinh Tế đã đến rồi), họ đã chịu phép báp-têm lại lần nữa, trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Và rồi, được truyền đạt đến họ, khi người đặt tay trên họ, Đức Thánh Linh; và họ đã nói tiếng lạ và nói tiên tri.

166 Vậy thì, làm thế nào anh em định thay đổi lời Kinh Thánh đó? Anh em đặt ngón tay mình trên một chỗ trong Kinh Thánh nơi mà bất cứ ai đã từng được tha thứ tội lỗi họ, trong Tân Ước, và đã từng chịu phép báp-têm trong bất cứ cách nào khác ngoài trong Danh Chúa Jêsus Christ.

167 Hãy chỉ cho tôi thấy một chỗ trong Kinh Thánh mà bất cứ người nào đã từng chịu phép báp-têm như Danh của Cha, Con, Thánh Linh. Hay là mang đến bàn giấy của tôi một lịch sử, một lịch sử hội thánh mà cho thấy chỗ người nào đã từng chịu phép báp-têm như Danh của Cha, Con, và Thánh Linh, cho đến khi hơn ba trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng, khi giáo hội Công giáo đã được lập thành tổ chức.

168 Bây giờ, tôi đã có *Tiền Giáo Phụ Nicene*, và sự...tất cả các sử gia, và mọi thứ, ngay trong phòng đọc sách của tôi: lịch sử thiêng liêng, cổ xưa nhất trên đời; những bằng chứng không thể sai lầm mà chúng ta có được.

169 Hãy đọc tờ *Khách Mời Chúa Nhật Của Chúng Ta*, hay sách giáo lý vấn đáp của giáo hội Công giáo, và hãy xem chúng, những gì họ nói: “Một số những người Tin Lành có lẽ sẽ được cứu, bởi vì rằng họ thật sự cúi đầu trước giáo lý Công giáo: Vì Kinh Thánh của họ nói, ‘làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ,’ nhưng chúng ta đã bỏ ra ngoài sự trang trọng của ‘Danh Chúa Jêsus,’ và đưa vào đó ‘Cha, Con, Thánh Linh,’ và họ thừa nhận nó.”

Vậy thì, hãy chỉ cho tôi một lời Kinh Thánh trái ngược với điều đó.

170 Và thế đấy. Và tuy nhiên, thế giới cúi đầu ngay trước nó. Tại sao? Họ chưa bao giờ được đến với Đồi Sọ. Chính là thế. Họ chưa bao giờ thấy.

171 Họ sẽ làm trò cười bạn và gọi bạn...họ thậm chí sẽ gọi bạn, “Thánh giết gân,” “Jêsus duy nhất,” và tất cả những cái tên cuồng tín kia mà họ có thể. Điều gì quan trọng những gì họ gọi bạn?

Điều gì đã làm họ...Ngài quan tâm những gì họ đã gọi Ngài không? Ngài đã bị đóng đinh trên thập tự giá. Ngài đã sống cho Đức Chúa Trời, và một mình Đức Chúa Trời. Và nếu cùng Thánh Linh đó, đã ở trong Ngài, hiện ở trong anh em, sẽ khiến anh em làm giống như vậy: mang Danh Ngài. “Hễ điều gì anh em làm” (nói Kinh Thánh) “trong lời hay trong việc làm, hãy làm tất cả điều đó trong Danh Chúa Jêsus, dâng lời ngợi khen cho Đức Chúa Trời.”

¹⁷² Anh em nhận lấy giáo lý ngoại giáo, ba ngôi một thể ở đâu? Ra từ sách vấn đáp đại cương, không phải ra từ Kinh Thánh. Từ ngữ “ba ngôi” thậm chí không được nhắc đến trong toàn bộ lời Kinh Thánh từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền. Không có chuyện như vậy. Không có chuyện như một vị thần ba ngôi. Ngài là Đức Chúa Trời, một mình Đức Chúa Trời, một Đức Chúa Trời. Luôn luôn là một Đức Chúa Trời. Ngài đã hầu việc ba chức vụ: Ngài đã từng hầu việc như Cha, dưới ảnh hưởng Môi-se. Ngài đã từng hầu việc trong xác thịt, như một Con, Chúa Jêsus. Ngài hầu việc bây giờ như Đức Thánh Linh. Nhưng đó là một Đức Chúa Trời. Một Đức Chúa Trời, không phải với ba cái tên. Ba chức vụ, ba danh hiệu trong một Tên: Jêsus Christ.

¹⁷³ Bất cứ điều gì khác đều là ngoại giáo; và tôi yêu cầu người nào đó chỉ cho thấy điều đó, nếu nó không phải. Đúng thế. Tôi đã nói điều đó từ những năm này sang những năm khác sang những năm khác, mà không ai chấp nhận nó, tuy nhiên (Hiểu không?), bởi vì nó không thể là. Tôi đã có...đây là Kinh Thánh, trước tiên; và có những lịch sử cổ xưa chứng minh rằng nó hoàn toàn đúng. Và tại sao ma quỷ cứ...? Tôi...Ồ, Kinh Thánh đã nói họ sẽ là cách ấy: “Làm thế nào họ có thể đến, nếu Ta không kéo họ đến?” Đó chỉ là tất cả tôi biết về nó. Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán, vì vậy...

¹⁷⁴ Tôi không đang nói điều đó để...Nếu tôi nói thế, và giảng một bài giảng như thế này, tôi hẳn là một kẻ giả hình hèn hạ nhất giữa anh em. Đúng thế. Tôi nói điều đó bởi vì Nó là Lẽ thật và Nó là Sự sống. Như nhiều người đã làm phép báp-têm trong Đấng Christ, mặc vào Đấng Christ. Họ có Sự sống, bởi Danh Ngài.

¹⁷⁵ Chúng ta cầu nguyện trong Danh Ngài, tìm kiếm trong Danh Ngài, giảng trong Danh Ngài, làm phép báp-têm trong Danh Ngài, sống trong Danh Ngài, chết trong Danh Ngài, đi lên Thiên đàng trong Danh Ngài, sống lại trong Danh Ngài. “Cả gia đình trên Trời được đặt tên Jêsus.” Kinh Thánh nói vậy: “Cả gia đình trên đất được đặt tên Jêsus.” Ngài phán, “Ta đã đến trong cửa Ta...”

Anh em nói, “Ồ, đó là Danh của Cha.”

Cha không phải là một cái tên, nó là một chức tước. Ngài phán, “Ta đã đến trong Danh của Cha Ta, và các người đã không tiếp nhận Ta.” Vậy thì, Ngài đã đến trong Danh gì? Ừ-m. Chắc chắn, “...và các người đã không tiếp nhận Ta.”

¹⁷⁶ Vì vậy thế đấy; nó đúng là, vâng, nó được giấu khỏi những con mắt của người thông thái và cẩn trọng. Chắc chắn, nó chắc chắn là vậy, ừ-m.

¹⁷⁷ Và lật qua trong Khải huyền, như chúng ta đã dạy ngày nọ: có một giáo hội tà dâm, mà là tổ chức đầu tiên; và rồi nó có một đám con gái được sanh ra từ nó. Chúng làm điều giống như vậy, cùng tập quán như vậy. Nó quẩn lại hết thấy trong Ba-by-lôn, cùng cách ấy, với một...với giáo hội của Rô-ma và một liên minh các giáo hội của—của các dân tộc; và nó đấy, tất cả quẩn lại với nhau, tất cả trong cùng một việc, cùng một thuyền.

¹⁷⁸ Nhưng Hội thánh của Đức Chúa Trời (Halêlugia!), nó là một Hội thánh được gọi ra, được phân rẽ. Hội thánh được xây dựng như thế nào? Anh em sẽ biết điều này như thế nào? Làm thế nào anh em từng biết đây là Lẽ thật? Khi Đức Chúa Trời bày tỏ nó cho anh em. Làm thế nào—làm thế nào A-bên đã biết đó là một chiên con thay vì những trái táo? Điều đó đã được mặc khải cho ông: “Bởi đức tin A-bên đã dâng cho Đức Chúa Trời một của lễ xuất sắc hơn.”

¹⁷⁹ Xuống khỏi Núi Hóa Hình, Chúa Jêsus phán, “Người ta nói Ta là ai?”

Một số người nói, “Ê-li,” “Môi-se,” và vân vân.

Ngài phán, “Nhưng Ta đang hỏi các người, ‘Các người nói Ta là ai?’”

Phi-e-rơ thưa, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống.”

¹⁸⁰ Ngài phán, “Người chưa hề học biết điều này...” Nói cách khác (Tôi nói điều này, không phải là quan trọng, nhưng nói thẳng đến một điểm): “Các người không hề học biết điều này trong thần học viện nào đó; một số người không hề dạy các người điều này; nhưng Cha Ta, mà ở trên Trời, đã bày tỏ điều này cho người: rằng TA LÀ (không phải Cha, Con, và Thánh Linh, nhưng Ta là Jêsus Christ). Và trên đá này (Đá gì? Cùng một tảng đá mà A-bên đã hành động; trên cùng tảng đá đó.), trên đá này, Lẽ thật thiêng liêng của Đức Chúa Trời được bày tỏ, Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ có thể không bao giờ thắng được nó.” Đúng thế. Chúng cố gắng làm điều đó, nhưng chúng sẽ không bao giờ thắng. Hiểu không?

¹⁸¹ Vậy cứ đi lên Đồi Sọ, chịu đóng đinh trên thập tự giá, trở về, và nhận lấy con đường chịu sỉ nhục với Chúa, cứ đi chuyển lên.

¹⁸² Bây giờ, lạy Chúa, chúng con đang giao phó mọi sự cho Ngài. Con không biết, từ trong nhóm này, điều gì ở trong đây. Con không có ý kiến về sự biết, Chúa ôi, trừ khi Ngài sẽ bày tỏ nó. Và bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con không đang cầu xin Ngài để làm điều đó. Con chỉ đặt nó trong lòng của dân sự. Họ ở đó. Cầu xin đây là một Đồi Sọ thật sáng nay; xin cho nó là một sự chịu đóng đinh trên cây thập tự thật sự với sự cứng đầu cứng cổ, và với những sự ham muốn riêng, và với những điều quan trọng trong đời sống.

¹⁸³ Xin cho con người trở nên khiêm nhường, và muốn nhận lấy con đường chịu sỉ nhục với Chúa. Xin cho họ bước đi cách khiêm nhường. Xin cho họ được sanh vào trong Vương quốc này, Vương quốc lớn này của Đức Chúa Trời, mà là thân thể thuộc linh, thiên thể của Đấng Christ trên đất: “Bởi một Thánh Linh chúng ta hết thảy đều chịu báp-têm vào trong một thân.”

¹⁸⁴ Xin nhậm lời, Chúa ôi. Cho dù họ là da đen, trắng, vàng, nâu, bất kể họ là gì đi nữa, nam hay nữ, nô lệ hay tự do: hết thảy chúng con đều được làm nên để uống cùng chính một Thánh Linh.

¹⁸⁵ Xin nhậm lời, Cha ôi, và xin cho nó ở với...giữa nhiều người, sáng nay, hầu cho họ sẽ hiểu biết; xin Ngài mở sự hiểu biết của họ ra. Rồi, nó sẽ giống như một ngày mới đối với họ: mặt trời sẽ chiếu sáng, và ánh sáng âm đạm của những hệ thống thần học do con người làm ra sẽ trôi mất đi, và Sự Sáng của Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên con đường của họ, và lộ ra bức màn mà che giấu trong Ánh Sáng đẹp đẽ này. Và họ có thể bước đi trên đường cái của sự thánh khiết, rồi, sống cho những người khác, như Đấng Christ đã sống.

¹⁸⁶ Bây giờ khi chúng con mang hàng người cầu nguyện này vào, con cầu nguyện để Ngài sẽ xúc dầu cho các đầy tớ Ngài sáng nay, hết thầy chúng con, khi chúng con cầu nguyện, cho người khác. Và xin ban ơn, ngày hôm nay, để mọi người đau mà đến qua hàng người xin cầu nguyện này có thể được chữa lành. Xin cho họ trở về, giống ngư cô bé bị lác mắt, và cậu bé đó, và quý...và quý bà trưởng lão đó, và—và Anh Wright, và nhiều trong những người đã đến, Chúa ôi, với những sự đau yếu và bệnh tật và điều gì đó mà các bác sĩ không thể chữa trị; và họ ở đây ngày hôm nay (gần như cách đây một tuần), và họ đây này, khỏe mạnh, ngày hôm nay.

¹⁸⁷ Lạy Đức Chúa Trời, xin cho quý ông và quý bà đi ngang qua với cùng đức tin đó, biết rằng họ đang đi đến Đồi Sọ để chịu đóng đinh trên thập tự giá với những tư tưởng của họ và những ý kiến của họ mà chúng là “sự chữa lành quá khứ.” Xin cho quyền năng đã khiến Chúa Jêsus sống lại từ mồ mả ban cho họ sự sống, sự sống tuyệt vời của đức tin.

¹⁸⁸ Và rồi, lập tức sau điều này, xin cho nhiều người đến với hồ nước để chịu phép báp-têm. Chúng con cầu xin, như Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁸⁹ Bây giờ, chúng ta chỉ còn hai mươi phút để điều hành hàng người xin cầu nguyện và lễ báp-têm. Vậy thì chúng ta không có thể cầu nguyện. Chúng ta đã có từ đó, và chúng ta sẽ cố gắng thực hiện nó trong những buổi nhóm lớn hơn của tôi bất cứ khi nào chúng ta khởi sự. Tôi đã kể với tất cả các bạn, chúng ta đã sắp đặt nó, chúng ta đã có nó trên băng ghi âm, và bất cứ nơi nào tôi đi, những băng ghi âm sẽ được gửi đến trước.

¹⁹⁰ Dấu hiệu duy nhất hướng đến phước hạnh. Ý kiến là, “Nếu người sẽ cầu nguyện cho người đau, hãy làm cho người đau tin người.”

Tôi nói, “Họ sẽ không tin con.”

Ngài phán, “Người sẽ đưa ra những dấu hiệu này, và bởi điều này họ sẽ tin.” Những dấu hiệu đã lặp đi lặp lại, trong mười năm khắp thế giới, không có một lần nào sai. Không sai trật, chút nào, trong điều đó. Bao nhiêu người biết điều đó là thật?

¹⁹¹ Ô, nếu các bạn có thể tin dấu hiệu, thì hãy tin Sứ điệp. Đúng thế. Nó cho thấy điều đó. Và Đức Chúa Trời sẽ đặt một Sứ điệp vào tôi (Và để cho nó thật hoàn hảo như thế, nhưng những gì...) và tôi nói với các bạn điều gì đó sẽ giả dối chăng? Đức Chúa Trời sẽ không để cho tôi làm thế. Không, không. Không, thưa quý vị. Tôi đang nói với quý vị Sự thật.

¹⁹² Bây giờ, tất cả các bạn mà muốn được cầu nguyện cho, hầu như, trên hàng này ở đây, đến trên phía này, nếu các bạn muốn, ở trên đó, xếp hàng phía bên phải. Và rồi sẽ để cho nhiều người đi qua khi chúng tôi cầu nguyện. Sau đó chúng ta sẽ có các—các chàng trai, những người chỉ chỗ ngồi và họ sẽ chăm sóc; và khi họ đến qua chỗ này, thì trên phía bên này, chúng ta sẽ đưa họ vòng ra phía sau, và mang họ đi qua nó. Mọi người được cầu nguyện cho.

¹⁹³ [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Ô, không, không, tôi đã không. Ô, bất cứ khi nào anh muốn. Không thành vấn đề. Anh có thể mang cô ấy ra, hay là anh...tôi có thể...mang cô ấy ra ngoài đó bây giờ, hay một lát sau, bất cứ lúc nào cô ấy muốn, không thành vấn đề.

¹⁹⁴ Bây giờ, chúng ta hãy giữ thật im lặng như có thể được, trong vài phút kế tiếp này. Tôi muốn hết thấy các bạn suy gẫm bây giờ: Vậy thì, điều gì đã—điều gì Kinh Thánh đã nói? “Lời cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau.” Bao nhiêu người biết điều đó đúng? Bao nhiêu người biết Kinh Thánh nói, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin. Những công việc Ta làm các người cũng sẽ làm?” Và những công việc đó là gì? Ngài phán, “Ta có thể nếu các người tin rằng Ta có thể làm điều này.” Đúng thế không?

Điều gì là vấn đề của tôi? “Họ sẽ không tin tôi.”

Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ khiến họ tin.”

¹⁹⁵ Bây giờ, nếu các bạn tin, hãy sẵn sàng: Đây là giờ giải cứu của các bạn. Chỉ giống như nó có thể là từ tội lỗi, thì nó là lời hứa giống như vậy của Đức Chúa Trời không hề thay đổi.

¹⁹⁶ Bây giờ, chúng ta có một người đàn bà đau ốm, nhỏ bé ở đây, đó là bệnh đau dạ dày, từ dưới New Albany. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho chị ấy, trước tiên, để chị ấy có thể có—có được cho chị một chỗ ngồi. Bây giờ, thật im lặng, và mọi người, nào. Tôi muốn các anh em giúp tôi, ở đây. Và chúng ta hãy cúi đầu một lát, bây giờ, để cầu nguyện.

¹⁹⁷ Bây giờ, lạ Cha trên Trời, đây đã là Lời Ngài. Con không chịu trách nhiệm về hành động mà sẽ thực hiện nó, nhưng con chịu trách nhiệm vì rao giảng nó. Và biết điều này (và biết rằng con là một người trung niên bây giờ, và ngày nào đó phải đối mặt Ngài): Con đã giảng Lễ thật từ tấm lòng của con. Ngài biết điều đó. Không phải là thành kiến, nếu điều đó là vậy, lạ Chúa, thì con cần ăn năn.

¹⁹⁸ Và Cha ôi, con cầu nguyện để Ngài sẽ giúp đỡ, bây giờ, khi chúng con đi đến cầu nguyện cho người đau, xin cho lời cầu nguyện của con được nhậm lời, không chỉ lời cầu nguyện của con thôi đâu, Chúa ôi, nhưng lời cầu nguyện của hội thánh này, khi những người đáng thương này... Điều gì xảy ra nếu đây là vợ con đang đứng đây? Điều gì xảy ra nếu đây là nàng, đang ngồi trong xe lăn? Hay là chị của con? Mẹ của con? Ồ, lạ Đức Chúa Trời, xin chữa lành cho những người này. Được không Ngài, Chúa ôi?

¹⁹⁹ Kia, đang đứng trong hàng người xin cầu nguyện: bệnh tim, ung thư, khối u, tất cả các loại bệnh tật và khốn khổ. Nhiều người trong họ đang đến (hàng trăm người đang được giải cứu, ngay từ nơi này, Chúa ôi), và họ thấy điều đó, và họ tin nó, và họ đang đến trong hàng người xin cầu nguyện để nhận lấy sự chữa lành của họ. Họ đang đến với Đá hằng sống giờ này, không phải đến với đày tớ Ngài, nhưng với Con Ngài, Chúa Jêsus, Đấng là Người Lãnh Đạo của Hội thánh, Người thiêng liêng, thần bí giữa chúng con. Và khi chúng con hành động, dâng Danh Ngài (Ngài phán,

“Nhơn Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ.”), con cầu xin để Ngài sẽ đáp lời cầu nguyện của chúng con, nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁰⁰ Bây giờ, mọi người ở trong sự cầu nguyện. Bây giờ, đây, cũng là phần của các bạn. Đây là lời cầu nguyện của các bạn.

Bây giờ người đàn bà nhỏ bé này phải chết, nếu Điều gì đó không giúp đỡ chị ấy.

²⁰¹ Bao nhiêu người biết Anh Stadskev? Anh và Chị Stadskev? Tôi đã được gọi từ nước Đức ba lần đêm nọ; đứa con của họ đã chết. Họ yêu cầu, “Anh Branham, chúng tôi đã thấy anh, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, khiến người chết sống lại,” (Họ đã đứng hiện diện và nhìn xem điều đó. Hiểu không?) “và chúng tôi biết rằng anh là tiên tri của Chúa. Chỉ nói Lời.”

Tôi nói, “Tôi không thể nói điều đó, trừ khi nó được đặt trong miệng tôi.”

“Hãy đến nước Đức.” Tôi thức dậy thật nhanh. Và họ đã điện thoại đến: “Có một máy bay phản lực có thể đưa anh đến nước Đức trong sáu giờ.” Một phản lực cơ quân đội sẽ đưa tôi đến nước Đức để khiến đứa bé đã chết sống lại. Một phản lực cơ quân đội sẽ đưa tôi qua trong sáu giờ, từ Louisville đến München, nước Đức.

²⁰² Tôi đã đi vào đó, và quì gối xuống, và tôi nói, “Cha ôi, con phải nói điều gì? Hãy nói trong miệng con.” Ngài không trả lời tôi. Tôi đi ra đến khu rừng, tôi nói, “Cha ôi, con phải nói điều gì? Xin đặt lời vào trong miệng con. Con sẽ đi vô ích, nếu không.” Tôi đi trở về, Ngài không trả lời tôi. Đi vào. Suốt đêm đó tôi đã cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin đặt lời vào miệng con.” Không có trả lời.

²⁰³ Sáng hôm sau vợ tôi thức dậy. Ngay khi nàng rời khỏi, Lời (tôi đứng lên), Ngài phán, “Đừng quở trách điều này. Đây là bàn tay của Chúa.” Ừ-m.

Rồi nhanh chóng tới điện thoại: “Tôi không thể đến. Không, đây là bàn tay của Chúa. Tôi bị cấm.” Anh em thấy quyền năng gì có trên lời quở trách đó không? Khi Đức Chúa Trời phán, “Người đừng làm điều đó, vì đó là bàn tay của Chúa.”

²⁰⁴ Vậy thì, Môi-se, một lần, đã được bảo đừng làm điều gì đó, đã đi và làm nó dù sao đi nữa. Anh em còn nhớ không? Vì vậy tôi—tôi đã không đi.

205 Và tôi có thể đưa ra cho các bạn những lời tuyên bố tỏ cho thấy về bốn người khác nhau, mà, đã được bác sĩ thông báo chết, sau khi cầu nguyện và quở trách sự chết. Hiểu không? Chúng tôi đứng trong đó để quở trách điều đó. Và nếu Đức Chúa Trời đã ban cho anh em quyền năng để làm điều gì đó, tốt hơn anh em nên cẩn thận những gì anh em đang làm. Hiểu không? Tốt hơn anh em nên cẩn thận...Ngài phán, “Đừng...”

206 Bây giờ, nên nhớ, điều đó có thể không đáng nhớ với các bạn rất nhiều, nhưng đối với tôi, nó có ý nghĩa điều gì đó. Hiểu không?

“Đừng quở trách điều này.” Thật Tiếng êm dịu, nhân từ (khoảng sáu giờ ba mươi, tôi nghĩ là vậy, sáu giờ ba mươi sáng hôm ấy) nói, “Đừng quở trách điều này. Đây là bàn tay của Chúa.”

Tôi nói, “Cảm ơn, Cha. Cảm ơn, Chúa. Con sẽ không làm điều đó.”

207 Nếu Ngài đã phán, “Hãy quở trách điều này. Đây là kẻ thù đã lén vào.”

Tôi sẽ nói, “Chúng ta hãy đi.” Và điều đó đã được thực hiện.

208 Khi cậu bé đó ở Phần Lan đang nằm ở đó, chết, bị nghiền nát, thậm chí không còn một cái xương nào lành trong thân thể nó, Chúa đã phán đó là bàn tay của Sa-tan, phán, “Hãy quở trách nó.”

209 Và tôi đã nói, “Hỡi sự chết, ngươi không thể nắm giữ nó. Hãy mang nó trở lại, hãy buông nó ra.” Ở đó, nó nhảy lên với đôi chân của nó, ồ, thậm chí không một cái xương nào gãy trong thân thể nó. Đó là Lời của Chúa. Tôi không thể dùng Lời của Chúa cho đến khi Lời của Chúa đến với tôi.

210 Nhưng trong lời Kinh Thánh, Lời của Chúa đã ban cho tôi sứ mệnh để cầu nguyện cho những người đau này; ban cho anh em sứ mệnh để cầu nguyện cho họ. Vậy thì, “lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau;” chúng ta hãy cầu nguyện, anh em cúi đầu xuống; chúng ta sẽ thấy Ngài phán điều gì, khi các bạn đi qua.

211 Chị là Cơ-đốc nhân, phải không? Chị tin bằng cả tấm lòng rằng Chúa Jêsus sẽ làm cho chị khỏe mạnh chứ? Bị bệnh đau dạ

dày nhẹ; đã chịu đau vì nó trong nhiều năm, thưa chị. Bây giờ, chị sẽ được khỏe mạnh, nếu chị tin.

²¹² Bây giờ, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, người đàn bà trẻ này phải chết nếu Ngài không giúp chị. Giờ này con cầu nguyện, khi con nhìn vào chị ấy, con thấy không có lý do gì cho chị ấy chết.

Và con cảm thấy trong linh của con, lạy Chúa, rằng ấy là ý chỉ được cho phép của Ngài, bây giờ, để con quở trách điều này: Ó Sa-tan, hãy buông chị ấy ra!

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho chị ấy được khỏe mạnh, đến với hội thánh này, và dâng lời làm chứng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

²¹³ Bây giờ, thật đơn giản đó là, thưa bà, bà sẽ được khỏe mạnh. Bà tin người anh em đó không?

[Anh Branham bước ra khỏi mi-crô—Bt.] Chị tin ở dưới đây, rằng chị sẽ được khỏe mạnh không?

Hãy đi bây giờ, bắt đầu ăn những gì chị...chị sẽ khỏe vậy, đều ổn thỏa.

Bây giờ, chị mong đánh cho thế gian một cú, và làm cho nó bại liệt; nó đã đánh chị đột quy, và làm chị bại liệt. Bây giờ, Đức Chúa Trời trên Trời lấy cú đánh của Ngài khỏi thế gian để ban cho sự tha tội, bởi cùng Danh đó, có thể tha tội cho chị, lấy bệnh đột quy ra khỏi chị, và cho chị khỏe mạnh.

Tin Ngài có thể làm cho tim đó đập khỏe mạnh không? Chị tin điều đó, chị sẽ được khỏe mạnh...?...

²¹⁴ Lạy Chúa Jêsus, người đàn bà đáng thương này phải nằm trong chiếc ghế này phần còn lại của cuộc đời chị và rồi, bị cất đi. Nhưng chúng con đang cầu xin để quyền lực này của Sa-tan được lấy đi khỏi chị. Xin cho chị sống và bước đi và được bình thường như chị đã từng sống. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²¹⁵ Chị tin không? Nó là một công việc đã được trọn, nó đã được thực hiện. Việc gì vậy? Với sự không sợ hãi, với sự không...Đã không...? Chị đã được chữa lành khỏi bệnh ung thư một thời gian...?...Hãy buông ra, dâng mọi sự cho Chúa Jêsus.

²¹⁶ Lạy Chúa Jêsus, con đặt tay trên người đàn bà này và quở trách bệnh tật của chị ấy. Con biết chị ấy là một Cơ-đốc nhân, được sanh ra thuộc về Thánh Linh. Con lấy nó khỏi chị ấy, nhưn Danh diệu kỳ của Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²¹⁷ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, vì người anh em yêu quý của chị ấy, con cầu xin cho sự cứu rỗi của anh ấy trong Danh Chúa Jêsus. Hãy đứng trên điều đó. A-men. Sẽ được nên.

²¹⁸ Anh đã sẵn sàng để nhận lãnh sự chữa lành của mình chứ, anh bạn? Được rồi, bàn tay của Ngài đã hành động.

²¹⁹ Lạy Chúa Jêsus, trên anh bạn trẻ này, người đã nói, từ Ngài, anh ấy cầu nguyện để nhận lãnh sự chữa lành của mình. Như là đầy tớ Ngài, con đặt tay trên anh ấy nhưn Danh Chúa Jêsus Christ...?...A-men.

Bây giờ, chỉ người nào...?...bây giờ, anh cứ kêu Danh Ngài. Nay, không—không phải với tôi...?...

²²⁰ Lạy Cha là Đức Chúa Trời, như một người con đã từng dựa vào ngực của mẹ, bà đã vỗ về anh và—và đã cầu nguyện với anh và giữ bàn tay nhỏ bé của anh ấy khi anh còn là một cậu bé đang thủ thủ. Bây giờ, Sa-tan đưa bà ấy vào viện tâm thần. Lạy Đức Chúa Trời, anh ấy đã đến với Hội thánh thánh khiết của Đức Chúa Trời hằng sống, một Hội thánh được sanh ra trong Thánh Linh của Đức Chúa Trời, một Hội thánh mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời sống ở trong, và bày tỏ chính Ngài. Và ngày hôm nay, bởi lời cầu nguyện, chúng con giải cứu người đàn bà ấy khỏi viện tâm thần đó. Nhưn Danh Chúa Jêsus Christ, chúng con cầu nguyện. A-men.

Hãy đi về nhà, anh ổn rồi.

Cảm ơn anh vì đã đến, cầu xin cho mẹ anh; đó là một người con đích thực.

²²¹ Đây là ngày giải cứu của chị. Lạy Chúa Jêsus, vì người đàn bà trẻ này, vì sự cứu rỗi của chồng chị ấy và sự giải cứu về cổ họng của chị ấy, xin cho chị ấy nhận lãnh nó trong Danh Chúa Jêsus Christ, Đấng phán để “đến, tin điều đó bây giờ,” và nó là một sản phẩm được làm trọn.

²²² Lạy Chúa, các bác sĩ đã tuyên bố, Chúa ôi, chính là trong thân thể chị ấy, đang đến trong mắt chị ấy. Chị ấy đã đến để được giải cứu, lên trên bàn thờ này, khi Hội thánh thánh khiết này cầu nguyện, con cầu nguyện cho sự giải cứu của chị trong Danh Chúa Jêsus Christ, bệnh này sẽ lìa khỏi thân thể chị. Nó là một công việc được làm trọn.

Cho con trai của chị ấy, con chúc phước cho chiếc khăn tay này. Xin cho việc nghe và tình trạng ổn định đến lại với đôi tai của anh ấy...?...

²²³ Bây giờ Hội thánh nói; bây giờ Hội thánh là Thân thể mầu nhiệm của Đấng Christ. Tất cả chúng ta đang cầu nguyện cho anh. Hiểu không? Chúng ta không—chúng ta không xưng nhận để sống trong thế gian nữa. Chúng ta không đang nói về việc tự hỏi chúng ta đang đi đâu. Chúng ta đã tìm thấy Đường đi. Chúng ta được sanh ra trong Đường đó. Chúng ta là Hội thánh của Đức Chúa Trời Hằng Sống (một phần của nó); dĩ nhiên, nó phân tán khắp trên thế giới. Nhưng đây là nhóm của họ. Ngày nay, chúng ta đến với nhau trong Danh Ngài. Chúng ta đến để làm những gì Ngài đã phán, làm. Những gì Ngài không thể bày tỏ khi chúng ta đến với nhau. Hãy cầu nguyện cho người đau, đặt tay trên họ, “lời cầu nguyện bằng đức tin sẽ cứu người đau.”

²²⁴ Xin cho bệnh tim của anh lìa khỏi anh. Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, tôi vâng theo sự ủy thác Đức Chúa Trời đã giao cho tôi...?...

NGÀY ẤY TRÊN ĐỒI SỌ VIE60-0925

(That Day On Calvary)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 25 tháng Chín, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org